

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ
ANUL VIII

350

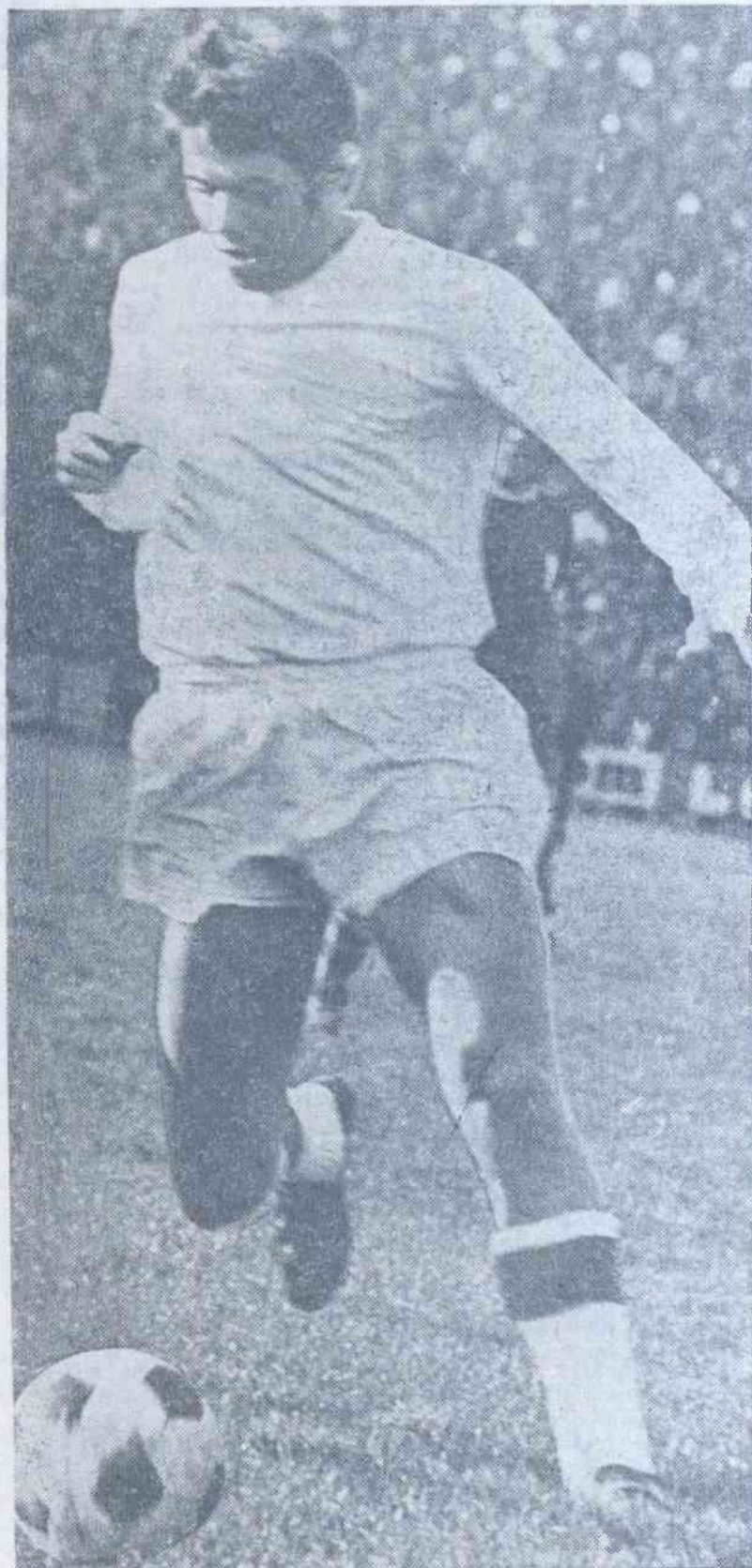
MIERCURI
7 FEBRUARIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

ÎN PRIMA ESCALĂ
A TURNEULUI
DE PREGĂTIRE

AZI, LA NÎMES, LOTUL REPREZENTATIV ÎNTÎLNEȘTE ECHIPA LUI... PÎRCĂLAB

Dumitru : „Ce păcat că eu veneam în timp ce Pircălab pleca !”

Pircălab : „Cu un mijlocăș ca Dumitru aș fi jucat și astăzi în echipa României”

ANTRENORUL ECHIEI
R.D. GERMANE DESPRE
ȘANSELE DE CALIFICARE
LA C. M. 1974

● REPORTAJE DE LA PREGĂTIRILE ECHIELOP RAPID, UNIVERSITATEA
CRAIOVA ȘI SPORTUL STUDENTESC ● LA INTERVIUL SĂPTĂMÎNII:
ȘTEFAN COIDUM ● A ÎNCEPUT MECIUL... AJAX—BAYERN; CONFESIUNI
ALE ANTRENORILOR ȘTEFAN COVACI ȘI UDO LATTEK

ÎN VIZITĂ
LA DIVIZIONARELE B
GLORIA Buzău ȘI
METALURGISTUL Cugir

Într-o clasificare absolut neoficială, Ștefan Coidum ar ocupa un loc sigur în grupul antrenorilor noștri de perspectivă certă. Îl recomandă rezultatele (locul IV cu Universitatea Craiova, în 1969—70, locul III ocupat la jumătatea actualului campionat de echipa sa, Jiul Petroșani), îl mai recomandă și dorința sa reală de studiu, de perfecționare, demonstrată de recenta sa reușită la examenul de admitere în I.E.F.S. Este în puterea vârstei și, la cei 42 de ani ai săi, lasă impresia că mai are încă multe de spus în fotbalul românesc.

În această perioadă precompetițională, alături de Hașoti și Jenei, a fost beneficiarul unei „burse de studii” în Republica Federală a Germaniei: trei săptămâni de documentare în inima unui fotbal de mare randament, de unanimă apreciere pe scara internațională. Echipa supuse observației, Bayern München, Kickers Offenbach și F. C. Köln, toate din prima divizie, au o carte de vizită care nu mai necesită recomandări suplimentare. Contactul acesta cu vârful piramidei fotbalului european ni s-a părut revelator și găzduirea lui Coidum în această pagină am interpretat-o ca prilejul cel mai oportun de a lega, de fapt, un dialog, între dumneavoastră, stimati cititori, și unul dintre ambasadorii temporari ai fotbalului nostru pe lângă Beckenbauer și compania.

— Care a fost, practic, activitatea dv. în această călătorie de studii?

— Am împărțit perioada 11—28 ianuarie în trei părți aproximativ egale, afectate fiecare uneia din cele trei echipe alese pentru observație. Ne-am propus, în limita posibilităților, o viziune complexă, alegând pe Bayern, fruntaș clăsamentului, pe F. C. Köln, o echipă solidă, de mare tradiție, și pe Kickers, promovată anul trecut în Bundesliga. Mixturele acestea mergeau mai departe, întrucât am sosit antrenorii celor trei echipe, personalități individualizate, distincte deci, prin vîrstă, temperament și formație. Adică, în ordine, Udo Lattek, cel mai rutinat, Rudi Schlott, cel mai tânăr și mai indoctrinat, fiind lector la celebra Școală de la Köln, în fire, Lörant, practician garantat, aureolat de activitatea îndelungată pe gazon, în naționala Ungariei. N-am făcut altceva decît să asistăm la antrenamentele echipelor lor și la câteva meciuri din campionatul toamnei reluat. Ne-am dus cu hirtie și creion, cu urechile destupate și ochii larg deschiși.

— Desigur că impresiile sînt bogate și diverse. Nu este nici locul și nici momentul unei expunerii ample și tehnice a lor. V-am ruga să ne faceți doar o prezentare sintetică, înglobînd și lucrurile comune, a pregătirilor efectuate de fotbaliștii vest-germani.

— Invariabil, fotbalistul din Bundesliga execută următorul ciclu săptămînal: zilnic un antrenament cu durată de 90 de minute, cu excepția zilei de marți sau miercuri cînd se efectuează două ședințe de pregătire. Simbătă, în ziua meciului, doar rezervele execută antrenamentul obișnuit, duminică toată lumea este liberă. Lipsesc cu desăvîrșire meciurile de verificare de la mijlocul săptămînii, eveniment care la noi ar declanșa crize de pesimism. Manieră de pregătire devenită tabu, „jocul de miercuri sau joi” a devenit în fotbalul nostru un obicei care consumă timp, nervi și bani. Vest-germanii suplinesc ușor necesitatea jocului, întrucît toate antrenamentele cuprind elemente de joc. Aș spune chiar că pregătirea lor de bază constă din exersarea în regim intensiv a diverse elemente de joc. Asamblate, dau meciul propriu-zis din simbătă care urmează, tratat însă analitic, în funcție de piesele sale componente. Se elimină improvizatia, dispar poezia și hazardul, dar ce vrei, e vorba doar de o profesiune pe care toți jucătorii se străduiesc să o deprindă ca niște buni meseriași! Dau doar un exemplu concret, relativ o ședință de pregătire a lui Bayern München: jucătorii au venit la trei fără douăzeci, s-au dezecipat și un sfert de oră au executat singuri încălzirea, cu mingea la picior, prin jocuri de 6 contra 2. La trei punct a apărut Lattek, fiecare jucător s-a îndreptat spre el și contra uzanțelor a întins

(primul) mîna antrenorului. Apoi au fost împărțiți în grupe de cîte trei, efectuînd cu multe repetări, următoarele exerciții: pasă la distanța de 30 m; așezată în linie, cel de la mijloc primește balonul, preia, se întoarce și pasează în direcția opusă, schimbînd apoi imediat locul; joc 2 contra 1, din nou pasă la 30 m; joc 1 contra 1, din nou pasă la 30 m și, în fine, sfîrșitul ședinței, iarși prin joc, 2 contra 7. Totul deci cu mingea, în mare viteză, cu intensitate maximă, pe traseul de timp cel mai comprimat: preluare-pasă, preluare-pasă. Cu alte cuvinte, mare angajament fizic în condiții specifice, ce presupune o manevrare perfectă a balonului, o știință clară a pazei și o însușire temeinică a depozitării. Duelurile erau corecte dar fără menajamente, atît de „tari” încît aveam senzația că... se putea aprinde o țigară din întîlnirea a doi coechipieri puși în condiții antagoniste.

— Care sînt criteriile de angajare a unui antrenor la prima divizie?

— Să fi jucat fotbal și să fi absolvit cursul de doi ani al Școlii de la Köln. La Köln, unde școlarizarea se face contra plată, este, ni s-a spus, un fel de Heidelberg fotbalistic, unde orele de curs rigide sînt puține, dominate în orice caz de discuții adînci profesionale, fie și în jurul unei halbe de bere. Din ciocnirea de opinii, dintr-un schimb franc de experiență, din discuții libere, se învață foarte multe lucruri utile.

— Cum s-au exprimat în meciurile vizionate lecțiile de pregătire efectuate?

— Voi apela iarși la exemple, cu amendamentul că, în singura zi de cantonament, cea de vineri, antrenorii fac expuneri cu conținut tactic pe table magnetice. Intensitatea antrenamentelor și lecția teoretică dau jucătorului un singur crez: marcatorul să fie strict pe tot terenul, în condițiile unei concepții foarte flexibile despre îndatoririle postului fix. Astfel, la meciul F. C. Köln — Rottweiss, unul din golurile gazdelor s-a marcat astfel: fundașul dreapta, Kapelman, a demarat pe extrema stîngă (!), făcînd un sprint cu mingea o jumătate din teren. Ajuns la linia de corner, a centrat pe jos, puternic, pentru ca din vole, fundașul central stînga să reia în gol de pe poziția de înaintaș central dreapta. În tot acest timp, posturile lor, părăsite, erau preluate de alți coechipieri. Sau: în partida Bayern München — Oberhausen: înaintașul central Hönnes, încercînd să-și dribbleze adversarul, a fost depozitat. Fundașul respectiv s-a lansat automat pe contraatac, urmărît însă și ajuns de Hönnes abia în propriul careu, unde a recuperat la rîndu-i balonul. Nu mai vorbesc de Bec-

ȘTEFAN COIDUM

„ANTRENAMENTUL NU E ALTCEVA DECÎT EXERSAREA ÎN REGIM INTENSIV A ELEMENTELOR DE JOC”

• VEST-GERMANII JOACA ENORM LA ANTRENAMENTE • PASA LUNGĂ, O OBSESIE • ȘCOALA DE LA KÖLN ESTE UN HEIDELBERG FOTBALISTIC • ÎN FIECARE SIMBĂTĂ, 11 MINGI ZBOARĂ ÎN TRIBUNE • BECKENBAUER IMPARTE ZECI DE AUTOGRAFE CU RĂBDARE DE APOSTOL • ANTRENORII DE ACOLO S-AR SIMȚI ONORAȚI SA NE VIZITEZE, LA RîNDU-LE.

kenbauer care a greșit o singură pasă dintr-un total de 90!

— Care este impresia cea mai frapantă din acest voiaj profesional?

— Disciplina desăvîrșită a jucătorilor. De la mic la mare, înregimentarea lor la pregătiri este fără cusur. Nu am observat nici cea mai mică atitudine de frondă, de țință sau de subestimare a celor mai puțin copii, din partea lui Müller sau Beckenbauer, de pildă. Antrenamentele decurg într-o liniște aproape nefirească, nu se aude decît bubuitul mingii sau vocea antrenorului atunci cînd comandă exercițiul următor. Nici o exclamație, interelare sau comentariu. Mi se pare sugestivă următoarea scenă: eram într-o vizită aproape accidentală la pregătirile unei echipe de „B”, München 1860, antrenată de Ellek Schwartz. La un moment dat, radioteleviziunea franceză a solicitat un interviu reputatului tehnician. Vreo 12 minute, acesta a fost complet sustras, părăsind gazonul, cu spatele tot timpul la jucători. Mă așteptam

La poartă îl așteptau 15 copii cu minile întinse avid după un autograf. Franz și-a lăsat sacosă jos și cu răbdare a depus 15 iscălituri pe ilustratele înfățișînd echipa lui Bayern. Și m-a mai frapat faptul că jucătorii acestei echipe se aliniază la mijlocul terenului, nu cu flori în brațe, ci cu cîte o minge de fotbal pictată cu semnături. După salut, ei se îndreaptă spre marginea terenului pentru a arunca mingile în tribună.

— Ce lucruri noi vă gîdiți să aplicați la Jiul, după această investigație, în fotbalul foarte avansat?

— Aș vrea să transplantez caracteristica echipelor vest-germane de a începe și a termina antrenamentele, jucînd. Mă consider lecuit de mentalitatea după care un fotbalist este valoros dacă poate jongla cu balonul și de aceea mă voi strădui să subordonez îndeminarea numai pe tehnica de joc. Nu mă voi jena să copiez preferința exclusivă pe care am constatat-o, în a se folosi pentru forță numai benzile elastice.

— Care a fost opinia omologilor consultați despre fotbalul românesc?

— Individualitatea cea mai apreciată din fotbalul nostru este Dumitru Global, fotbalul românesc este considerat un partener de întrecere redutabil, de care se tem sincer. Principalul obstacol este considerat felul nostru de a ne apăra, în zonă, incomod pentru niște experți ai apărării „om la om”. Am avut impresia că fotbalul de la noi a fost analizat și aprofundat, socotindu-se „temporizarea” o armă specifică cu efect sigur. Ei ne judecă după exprimarea noastră cea mai reprezentativă, la C.M. din Mexic, nu știu că, teoretic, ea a fost făcută tîndări și nici nu au avut încă ocazia să constate virtuțile unei alte orientări. Udo Lattek s-a arătat cointerestat, considerîndu-se onorat dacă ar primi o invitație pentru un schimb de experiență în țara noastră.

Ion CUPEN

PRIM PLAN

GRIGORAȘ

Într-o după amiază, pe stadionul 23 August, în cursul unui joc de divizie, s-a întîmplat — în careul Rapidului — o fază care a atras privirile. La o centrare de pe partea dreaptă, în timp ce Grigoraș și Răducanu căutau să „taie” zborul mingii, s-a produs o nesincronizare. În clipa următoare evitării pericolului, Răducanu a avut una din exploziile sale necontrolate, sancționîndu-l prompt pe Grigoraș printr-o pedepsă despre care se spune că e permisă doar unui părinte. Grigoraș a plecat capul, ca un copil ascultător. După numai un minut, careul Rapidului a trecut din nou printr-un moment greu. De astă dată, Răducanu a pornit singur spre minge. El a ratat intervenția, ieșirea fiind prea pripită. Mingea se îndreptă spre gol. Atunci, ca din pămînt, a apărut Grigoraș. Și golul a fost

evitat: Și Răducanu a plecat capul, oarecum rușinat de reacția sa anterioară. Această fază a atras atenția asupra lui Grigoraș într-o măsură mult mai mare decît toate minutele pe care le jucase pînă atunci în echipa Rapidului. El a continuat să joace alături de cuplul de faimă Răducanu—Boc, reușind performanța de a se menține. Ascensiunea lui Grigoraș a

fost foarte rapidă. Există, totuși, voci care susțin că Grigoraș este doar beneficiarul unei conjuncturi și că, în locul lui, ar fi putut să joace foarte bine și un alt junior al Rapidului, Marin Florin, la fel de înalt, dar mai puțin implinit.

Cert este că Grigoraș a „acuzat” oarecum negativ această propulsare alături de Răducanu și Boc. În acest an, care a marcat consacrarea lui în prima formație a Rapidului, el n-a prea reușit să-și cizezeze bagajul tehnic. În mod cu totul paradoxal, Grigoraș, înalt cît un brad, nu reușește să învețe jocul cu capul.

Grigoraș a crescut mult prea repede în ochii săi. El și-a permis chiar luxul de a trata un transfer la 19 ani neimplinit. Foarte preocupat de „cariera” sa, Grigoraș a început să uite că mai are încă mult de învățat. El a uitat, de pildă, golul pe care echipa națională de juniori l-a primit în meciul cu Spania, în primăvara trecută, gol pe care stă scris „Grigoraș”. El a uitat că și pe golul din partida cu Italia figurează propria lui semnătură.

Este oare, Grigoraș, produsul unei simple conjuncturi? Probabil că anul 1973, care este al 20-lea an al lui Grigoraș, va da un răspuns limpede.

Ion CHIRILA

CONTRIBUȚIE ACTIVĂ LA ÎNTĂRIREA CLIMATULUI DE PACE ȘI COLABORARE

Un eveniment important din agenda politică a săptămînii trecute l-a constituit, după cum se știe, ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, ședință care a reliefat încă o dată, prin problemele înscrise pe ordinea sa de zi, contribuția deosebit de activă pe care țara noastră o aduce la realizarea unui curs pozitiv al relațiilor internaționale, la extinderea colaborării între popoare, la soluționarea politică, pe calea tratatelor, a tuturor problemelor litigioase.

În cadrul ședinței, tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut o informare în legătură cu vizitele pe care le-a efectuat recent în Pakistan și Iran. Luînd cunoștință cu viu interes despre rezultatele foarte bune ale acestor vizite și despre posibilitățile însemnate de dezvoltare a colaborării dintre România și cele două țări, Comitetul Executiv a dat o înaltă apreciere activității desfășurate de președintele Consiliului de Stat, a aprobat în unanimitate rezultatele vizitelor și a stabilit ca ministerele și organizațiile economice să ia toate măsurile pentru transpunerea în viață a înțelegerilor stabilite în timpul vizitelor.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

În privința evoluției situației din sud-estul Asiei, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. — exprimînd sentimentele întregului nostru popor — a salutat cu deosebită satisfacție încheierea acordului de încetare a războiului și restabilirea a păcii în Vietnam.

Definitiv după 57 de luni de negocieri, complicate și anevoioase, în timpul cărora s-a făcut din ce în ce mai mult simțită acțiunea convergentă a numeroși factori și forțe social-politice contemporane, acordul pune, în sfîrșit, capăt unei stări de război care dura, în această regiune greu încercată, de aproape trei decenii.

Încheierea acordului reprezintă o victorie istorică a poporului vietnamez, ce încununează lupta sa eroică pentru libertate, o victorie a forțelor antiimperialiste din întreaga lume, care dovedește convingător că un popor hotărît să-și apere, cu orice sacrificii, independența și ființa națională, dreptul de a fi stăpînul propriilor destine, nu poate fi înfrînt.

Demonstrînd, în aceeași măsură, că problemele litigioase, oricît de spinoase ar fi, pot și trebuie soluționate pe cale politică, în concordanță cu interesele fundamentale ale popoarelor în cauză, ale păcii, securității și colaborării în lume, acordul încheiat — ca și protocoalele sale adiționale — deschid poporului vietnamez perspectiva împlinirii aspirațiilor sale vitale, a împlinirii năzuinței de reunificare, și creează premise pentru o evoluție normală a situației în întreaga peninsulă a Indochinei.

Poporul român, care a manifestat de la bun început o solidaritate militantă, o profundă simpatie față de cauza poporului vietnamez, care a acordat Vietnamului luptător întregul său sprijin și ajutor pe toate planurile și în toate domeniile — material, militar, moral, politic și diplomatic — și care, prin cei mai autorizați exponenți ai săi, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, a militat cu hotărîre, fermitate și perseverență pentru încetarea agresiunii imperialiste, pentru o soluționare politică, pe calea tratatelor, a războiului din Vietnam și, în general, din Indochina, salută cu satisfacție acordul încheiat și își exprimă speranța că el va fi aplicat cu scrupulozitate.

Reafirmînd solidaritatea sa cu aspirațiile naționale ale poporului vietnamez, cu lupta acestuia, poporul român îl asigură în continuare de sprijinul său internaționalist în vederea vindecării mai rapide a rănilor războiului, refacerii țării și unificării patriei. Totodată, poporul român își manifestă hotărîrea de a dezvolta activ legăturile de colaborare cu toate popoarele Indochinei, cu convingerea că aceasta corespunde intereselor reciproce, cauzei păcii și cooperării internaționale.

CARNETUL SCRITORULUI

EUGEN BARBU

AMESTECATE

Nefricirea face ca noi să știm abia astăzi seară ce rezultat a realizat naționala noastră la Nîmes. De ce ar fi atât de important să aflăm scorul obținut în deplasare și alte amănunte? Pentru că de fapt testul francez ne va da prima indicație asupra viitorului tricolorilor. Sigur că un meci nu e concludent, dar poate fi simptomatic. Citesc cu groază că în turneul său sud-american, echipa R.D.G.-ului obține rezultate foarte frumoase, asta e un semn care trebuie să ne pună pe gînduri. Iată de ce așteptam să aflăm ce va face echipa lui Valentin în fața echipei lui Pirădab.

Luată la prima vedere, naționala noastră, nouă sau nu de tot nouă, pentru că de fapt antrenorul, și el nou, a optat tot pentru numele mari lăsa impresie că există o in-

Imperativele etapei precompetiționale

RESPONSABILITATE ȘI EXIGENȚĂ

Trec zilele, trec săptămînile și aproape fără să băgăm de seamă ne apropiem de deschiderea noii stagiuni de primăvară.

Iubitorii fotbalului au mutat suetele de la gura sobei, în aer liber, în preajma echipelor preferate, înfrunzînd cu ele gerul tăios al lui februarie. Se anticipează de pe acum mari bătălii pentru desemnarea campioanei și obținerea unui loc mai bun în afara zonei periferice a clasamentului unde, pe o nevăzută tablă avertizoare, stă scris: rezervat pentru Divizia B.

Au mai rămas pînă atunci nici mai mult nici mai puțin decît 35 de zile! Zile hotărîtoare, decisive pentru noile acumulări specifice, pentru omogenizarea compartimentelor și de ansamblu a echipelor, pentru conturarea formulelor tip, pentru fixarea și aprofundarea ideii de joc. Este exact ceea ce fac echipele de mai bine de o săptămînă de cînd au încheiat etapa pregătirilor nespecifice, de încălzire a „acumulatorilor biologici”.

Majoritatea antrenorilor sînt de acord că în acest prim ciclu toată lumea a muncit cu multă seriozitate, că jucătorii s-au supus conștient curbei efortului solicitat de program, că în general parametrii obținuți sînt buni. Această notă de responsabilitate crescîndă a jucătorilor și antrenorilor este salutară și, firește, ea trebuie să fie menținută în continuare la cel mai înalt nivel.

Am putea spune că greul abea de acum începe, deoarece se știe că, de regulă, trecerea de la munte-acasă, cînd jocurile-scoală și de verificare cu parteneri de categorie inferioară abundă, este considerată, în mod nejustificat, de unii jucători, ca o perioadă mai relaxată, mai puțin solicitantă. Aici intervine punctul critic, cu nefastele lui urmări — pierderi din ceea ce a s-a cîștigat cu trudă și sudoare. Marea artă a tehnicienilor este aceea de a menține constant tot ce se acumulă de pe o zi pe alta, de a găsi cele mai eficiente și variate mijloace de pregătire care feresc de un drum sinuos și care asigură atingerii unei forme sportive corespunzătoare în preajma startului oficial al sezonului.

Evident, la exigență și responsabilitatea de care antrenorii sînt obligați să dea dovadă în permanență, trebuie să se adauge și cea mare răspundere a jucătorilor de a fi mereu cu piciorul pe pedala pregătirilor, de a forța în orice împrejurare momentul acelei mult dorite autodepășiri. Semnalul nostru pornește din evidența unor trecute și apropiate exemple nedorite. Îl aducem în discuție, spre reflecție, pe cel mai recent. Este vorba de băcăuanul Ruginbei care, după ce la munte a muncit ca niciodată, lăsînd să se întrevadă că va realiza un sezon bun împreună cu echipa sa, la întoarcere acasă a dispărut fără urme creînd mari probleme celor doi antrenori.

Firește că acest „caz Ruginbei” reprezintă limita superioară a irresponsabilității. Dar, ici-colo apar și alte forme, aparent nevinovate. Micile abateri de la program, neangajarea la efort în fața unor adversari inferiori, încercarea de persiflare a celor mai slabi. Prezenți la cîteva jocuri de verificare ale unor divizionare A ne-a fost dat să întîlnim și anumiți jucători care, nefigurînd în prima formație-probă, așteptau un fel de nemulțumire, de blazare, dacă vreți. Pericolul unui asemenea dezinteres apare și mai pregnant în momentul cînd, după multe căutări, antrenorii se fixează asupra unsprezecului de bază cu care vor ataca returul. În loc

să constatăm la rezerve mai multă ambiție față de această postură temporară, încet-încet ajungem să consemnăm discrepanțe între nivelul lor de pregătire și cel al titularilor. Inutil să aducem în discuție exemple din perioada competițională cînd, martori la unele partide, rezervele făceau notă aparte de restul jucătorilor și am asistat la cazuri de schimbare a unei rezerve introduse în joc cu o altă rezervă! Un astfel de simptom aduce pe primul plan grija și marea atenție pe care antrenorii sînt obligați să o acorde încă de pe acum, acelor fotbalisti care joacă mai puțin în prima echipă, înainte de începerea campionatului și în timpul desfășurării lui, tocmai pentru a menține interesul lor în procesul de antrenament. Numai astfel vor fi siguri că atunci cînd vor fi nevoiți să-i folosească, ei își vor face pe deplin datoria.

În ideea aceasta, formațiile de tineret-rezerve reprezintă rezolvarea ideală a fiecărui club în parte, apropiînd-o de natura și obiectivul pentru care au fost înființate. În alte țări, cu fotbal avansat, jocurile de la mijloc de săptămînă, ale primei echipe, au loc, de regulă, în compania formației de rezervă. Am văzut cu ani în urmă o asemenea întîlnire între prima formație a echipei Benfica și cea a rezervelor sale. A fost atât de îndrăgît și atât de aspră încît ai fi crezut că acest meci urmează să desemneze pe campioana Portugaliei. Un astfel de test ridică cota ambițiilor rezervelor, îi dă posibilitatea să urmărești piesa care îți trebuie în prima garnitură, să fii mereu în contact cu disponibilitățile valorice pe care clubul le are la dispoziție.

Vorbînd despre responsabilitate și exigență nu putem să nu amintim de faptul că perioada actuală se cere intens folosită și în direcția unei susținute munci educative în cadrul seurtelor ședințe de analiză după fiecare antrenament sau joc de verificare, de readucere amînte a regulilor de joc.

S-ar cuveni să atingem cît de cît și mult discutatele și controversate, în fiecare an, turnee de pregătire în țările ce pot asigura terenuri practicele jocurilor de omogenizare. Singurii în măsură să decidă asupra oportunității lor sînt antrenorii echi-

pelor și conducerile secțiilor de fotbal. Spunem oportunități deoarece se știe cîte neajunsuri se pot ivi dacă ele nu sînt bine gîndite. Orice deplasare își are riscurile ei și se poate solda cu o anumită diminuare a muncii depusă în țară. Recentul turneu al echipei Steaua în Liban și Siria este elocvent. Rezultatele din partidele-test, total nesatisfăcătoare (înfrîngeri în fața unor adversari foarte slabi) sînt explicate acum de duritatea terenurilor pe care s-a jucat, desi se știa, din alte turnee, că așa stau lucrurile prin acele locuri. Deci, a fost sau nu folositor echipei Steaua acest turneu-fulgur? Rămîne de văzut.

În orice caz, se știe că federația de specialitate a atras, încă de la începutul anului, atenția cluburilor de a judeca foarte exact orice deplasare făcută în perioada precompetițională, de a nu face simple viajuri care să ducă apoi la anumite dereglări în procesul de antrenament în actuala perioadă pregătitoare. Și fiindcă veni vorba de turnee, este stranie odiseea echipei Rapid care trebuie să înfrunte la 7 martie în Cupa cupelor redutabilul team englez Leeds United și care nu și-a asigurat din timp jocuri pe măsura încercării la care va fi supusă. Acest fapt arată, în primul rînd, incapacitatea organizatorică a clubului, lipsa unor relații pe care trebuia să și le cultive de-a lungul anilor, așa cum și-au făcut alte cluburi. Se simțea nevoia chiar și a unui ajutor mai din timp din partea F.R.F.

Federația de specialitate, în reununile sale organizate cu antrenorii și conducerile secțiilor de fotbal, și-a expus ferm punctele ei de vedere, cerînd tuturor factorilor răspunzători să pregătească apropiatul sezon la nivelul cerințelor și exigențelor crescînde. Echipele, după cum se știe, au cam rămas datoare în multe privințe în turul campionatului. Acum li se cere să facă acel efort general de a asigura un salt calitativ campionatului singurul în măsură să dea acele rezolvări favorabile fotbalului românesc angajat în acest an într-o aspră luptă pentru realizarea obiectivului nr. 1 al anului: calificarea la turneul final C.M. 1974.

Stelian TRANDAFIRESCU

ACTUALITĂȚI

TURNUL ECHIEI VSS KOSICE ÎN ROMANIA. La sfîrșitul acestei săptămîni va sosi în țara noastră echipa cehoslovacă VSS Kosice, care întreprinde un turneu în organizarea Universității Cluj. VSS va juca duminică la Sibiu cu C.S.M., la 14 și 16 februarie la Cîmpia Turzii și Dej, cu Iud. sirnei și respectiv Unirea (două jocuri-scoală) și la 18 februarie la Cluj cu Universitatea.

ULTIMA REUNIUNE CU ARBITRII DIVIZIONARI. Potrivit programului întocmit de federație, sîmbătă și duminică se va desfășura în București ultima consfătuire-instructaj cu arbitrii divizionari A, B și C din București și județele apropiate.

ȘEDINȚA CU SECȚIILE DIVIZIONARE B. Lunea viitoare va avea loc în Capitală o ședință de lucru organizată de F.R.F., cu președinții secțiilor de fotbal cu echipe în Divizia B.

SE ÎNTRUNEȘTE COLEGIUL DIVIZIONAR A. Reprezentanții celor 16 formații din prima divizie, care alcătuiesc colegiul divizionar A, se vor întruni luni 12 februarie la sediul F.R.F. în obișnuita lor ședință lunară.

clinare spre primenire și cînd spun asta mă gîndesc la prezența în lot a lui Beldeanu, Hajnal și ceilalți tineri. Vor rezista ei în fața consacraților?

Din meciurile preliminare s-a putut observa, cum era și normal, că cei neafirmați voiau mai mult și că au scos rezultate imediate mai bune, în sensul că formația care cuprîndea „speranțele” era mai insistență și mai pusă pe gol. Ca principiu enunțat s-a precizat că vor fi preferați oamenii care nu se cruță, indiferent de numele celorlalți, ceea ce este foarte bine. Sentimentalismul, în general, nu folosește nimănui.

Așadar, ce se va întîmpla astăzi seară la Nîmes? Va învinge noul val sau conservatorii se vor ține bine în sa?

Citesc un articol al lui nea Mache în „Sportul” în care, bine se spune, că Rapidulețul, la drept vorbind, pleacă la startul meciurilor cu Leeds, cam dezarmat. La prima privire lucrurile sînt chiar așa. Perioada de pregătire a Realului nostru este lipsită de evenimente. Meciuri cu Metalul și două partide în Algeria, care nu e patria fotbalului. Puțin, foarte puțin. Gîndiți-vă că echipa engleză joacă de mult returul și e în plină ascendență, amenințînd titlul, în timp ce formația gărarilor abia se desprinde de o echipă de Divizia B.

Inegalitatea sare în ochi. Nî se reamîntește soarta U.T.A.-ei de anul trecut, și pe bună dreptate. Aceași neapăsare sau același formalism. Dar federația asta de spe-

cialitate ce face la urma urmelor? Dar respectivul club? Nu se poate descurca, în nici un fel, singur?

Citesc în ziare că mai mulți fotbaliști au fost scoși din loturi pentru beții repetate. Ruginbei nu s-a prezentat de o săptămînă la pregătiri, Pavlovici a fost alungat și de la Drobeta și caută sălăș pe la Sibiu, dacă știu bine. Ce înseamnă toate astea? Că oamenii nu se iau în serios, că fac din fotbal un fel de distracție duminicală. Nu am nimic cu petrecerile, îi privește, poate au meseri sigure, dar de ce să fie și fotbaliști în același timp? Cine-i obligă?

Voinea a fost abandonat de echipa Steaua. Este „oferat”, cum se scrie negru pe alb, de echipa lui Titu Teacă. Inimosul înaintas, dintr-un fel de dragoste dusă dincolo de moment așteaptă să i se ceară scuze și să reapară în echipa roș-albaștrilor.

Noi, care am trăit atîtea în lumea fotbalului credem că Voinea a fost sacrificat pe altarul tinereții și că-l precede pe Tătaru. „Steaua” are la ora asta o generație de jucători furioși care-l fac inutil în Ghencea și asta ar trebui să o priceapă mai întîi chiar cel în cauză.

— Dragă Voinea, după frumoasa epocă franceză, nici Galați nu este un loc de exil! Soarta elefanților este să-și trăiască sfîrșitul la cimitirul cu același nume. De ce să roșim? Ațișia oameni au jucat fotbal și au terminat la fel... Nu e nici o rușine. Există o vîrstă cînd și femelele nu se mai arată oricum în lume...

Noi te iubim, bătrîne! Dă o lecție celor care te-au uitat, făcîndu-i să te regrete...

ARTA DE A LANSA TALENTE

Francisc Fabian a apărut pe scena fotbalului nostru în urmă cu peste patru decenii. Avea 13 ani când a fost legitimat la piticii Victoriei din Cluj. A escaladat apoi — cu siguranță pe care o conferă talentul și pasiunea — treptele promovării ajungând să joace, la vârsta junioratului, în echipa de seniori. A parcurs, după aceea, un drum lung și anevoios, cu nestatornică intenție de a se stabili undeva, dar hotărât întotdeauna să lupte pentru afirmare. Când a abandonat activitatea competițională, în 1952, în dreptul numelui său erau înscrise pe rând, cinci mari echipe — Phoenix Baia Mare, Carmen, Jiul, C.F.R. Timișoara și Metalul București — dar nici o satisfacție deplină.

Și au venit anii antrenoratului. Puțin promițător la început, cu multe căutări, cu dorințe rețezate de inerente greutăți și de împrejurări. În 1965 însă, Francisc Fabian s-a oprit, ca în fața unei revelații, din drumul său neobosit de peregrin, cu convingerea omului care a găsit, în sfârșit, adevăratul sens al vieții. Și întreaga lui experiență, putere de muncă și ambiție de realizare pe plan profesional le-a pus în slujba instruirii celor mai mici fotbaliști, ca antrenor la Centrul 23 August, chiar în primul an de existență a acestuia.

De atunci s-au scurs multe toamne. Francisc Fabian privește înapoi cu mindrie și spune astăzi cu mulțumirea grădinarului care culege roadele la vremea când se apropie recolta: „Din mina mea au ieșit, până acum, Aelenei și Marcel Răducanu. Vor veni și alte talente pe care le văd, în scurt timp, realizate: Nenu, acum la Minerul Deva; Tatarache, imprumutat la Sportul Studentesc; Niță de la Minerul Anina; Luca de la Jiul, Toma, Mocanu și alții”.

Dintre toți însă, marea realizare și poate marea slăbiciune a antrenorului Fabian rămâne Aelenei: „Parecă-l văd în ziua când a venit prima oară la mine. Mic și slab ca un fir. La adus de mină Gigi Tătaru — junior pe atunci — în 1965, cu un aer protector, recomandându-l ca pe un puști de talent, deși fusese respins la o selecție organizată pe Ghenchea. L-am privit puțin pe micul Sile. Antrenorul Bacinschi mi-a zis să-l opresc, că e prieten cu Sumulanschi, pe care numai astfel îl poate convinge să rămână. Și l-am oprit. Apoi m-am luptat să-l mențin împotriva tuturor a celor care refuzau să creadă în perspectiva lui ca fotbalist, l-am pus la porție dublă de muncă și l-am îndrumat talentul pe căile pline de adevăr ale tehnicii”.

Sase ani mai târziu, Francisc Fabian avea să cunoască și prima mare răspălată morală a străduințelor sale. Aelenei, copilul firav și contestat de toți, debutează la 18 ani în echipa Steaua, într-o finală de Cupa României, împotriva dinamoviștilor bucureșteni. Contribuția sa în joc este decisivă și victoria echipei sale înseamnă propria sa victorie, pe care se grăbește să o împartă cu cel care i-a inspirat încrederea în reușită. Cu antrenorul Fabian care primește dovada de recunoștință a elevului său cu ochii umeziți de lacrimile fericirii.

Dar Aelenei este numai unul dintre exemplele care atestă pasiunea pentru profesie și dragostea lui Francisc Fabian pentru tinerii fotbaliști. Pentru că, dacă curiozitatea te îndeamnă să pătrunzi mai adânc în intimitatea preocupărilor sale, vei avea prilejul să-l auzi povestind, cu plăcere și despre Ionel Nița, copilul orfan pe care l-a ajutat să-și facă un drum în viață și pe care-l așteaptă cu emoție să confirme ca jucător; despre micul Ion Constantin, din comuna Cernica, care vine zilnic cu tatăl său la antrenament; despre Răzvan Moldovan, un talent care se împarte între fotbal și pictură, despre Nicolae Costache, Luca Lică, Ion Mihai, Sorin Costachi...

Și dacă ai să-l mai întrebi pe Fabian — antrenorul — care este secretul reușitei aceluia transfer afectiv dintre el și elevii pe care-i instruieste, răspunsul ai să-l găsești înscrise pe prima filă a unui carnet, sub forma unui veritabil crez profesional: „Să fi un bun meseriaș și un exemplu de comportare și ținută, să te porți cu copiii ca un adevărat părinte, să fii exigent, dar drept, perseverent în muncă și încrezător în reușită, ori de câte ori ai pornit la drum cu dorința de a realiza ceva”...

La 55 de ani — etate pe care vigoarea și aerul de plină tinerețe i-o contestă — Francisc Fabian a luat din nou munca de la capăt, cu o grupă de copii care de-abia fac ucenicia fotbalului.

Când promoția aceasta, de care mă ocup în prezent, se va găsi peste șapte ani la limita superioară a junioratului, spune antrenorul Fabian, eu voi avea, firește, vârsta pensiei. Și tot ce-mi doresc mai mult acum este ca atunci să pot adăuga la bilanțul realizărilor mele încă 3—4 jucători de clasă, înaintași în primul rând, de care are atita nevoie fotbalul nostru”.

Mihai IONESCU

„AR FI TIMPUL SĂ ADUCEM PRIMUL TITLU ÎN OLTENIA!..”

S-a trezit jucând fotbal în Cartierul Obor al Bucureștiului, acolo unde s-a născut acum 27 de ani, la sfârșitul lui ianuarie. Copilul acela blond, cu ochi iscoditori, părea cam firav, dar truda sa în teren, la mijlocul terenului, impresionase pe mulți dintre colegii săi de joacă zilnică. L-a impresionat și pe antrenorul Victor Stănculescu, la o selecție făcută la școala generală nr. 48, acum 14 ani, și astfel, Lucian Stănculescu ajunge „fotbalist legitimat” în echipa Școlii Sportive Nr. 2, în aceeași echipă cu Lucescu. Jocul său place, mai ales ochiului versat. Iar Traian Tonescu, mare căutător de talente, merge într-o zi acasă la părinții copilului și obține permisiunea să-l transfere la juniorii lui Dinamo. „Eram acolo, în echipa de juniori din șos. Ștefan cel Mare, cițiva băieți care jucam fotbal de dimineața până seara. Dumitrache, Velea, Veleu, eu și alții care între timp s-au pierdut pe drum”. Când împlinește 18 ani este transferat la Dinamo Victoria, în Divizia B. Joacă foarte puțin. Dar cițiva antrenori care l-au remarcat la un meci al selecționatei de juniori, îl solicită. Și împreună cu Velea se hotărăște să plece la Galați, la Siderurgistul, în prima divizie. „A doua zi nu m-am dus, însă, la întâlnire. Velea a plecat singur la Galați. Mă hotărisem să plec la Craiova. Și cred că am făcut o alegere fericită, acum 7 ani!..” Reușește să „cucerască” repede Craiova. La o săptămână după ce venise în acest oraș, Stănculescu ajunge titular în Divizia A. „Primul meci l-am jucat împotriva U.T.A.-ei, la Craiova. Am câștigat, atunci, cu 2—0. Dar mulți consideră adevăratul meu debut, peste cinci etape de la acel joc, într-o partidă cu Rapid, tot la Craiova. Atunci eu am înscris singurul gol al meciului, și victoria aceea, atât de aplaudată de publicul craiovean, a fost foarte mult legată de jocul meu bun”.

La Craiova, Stănculescu se căsătorește („Soția mea, azi ingineră,

LUCIAN STĂNCULESCU

este craioveancă!..”), devine tatăl unui adorabil băiețel, Ovidiu, astăzi în vârstă de 4 ani („Fotbalist vreau să-l fac!”). La Craiova termină facultatea, în '72, devenind economist („Vreau să mai urmez o facultate, cea de științe juridice!”). Suficiente motive pentru a afirma cu oarecare emoție și recunoștință: „Nicăieri nu m-am simțit mai bine ca la Craiova! Nicăieri n-am cunoscut bucurii mai mari!..”

„Sigur, viața nu-l făcută numai din bucurii. Sint atâtea iluzii neimplinite. Atâtea speranțe puse în viitorul apropiat și de perspectivă. Și Stănculescu, om matur, în viață și în joc, nu putea face excepție de la aceste legi nescrise ale vieții. Poate că cel mai mare „of” este și pentru el, ca pentru alții, naționala. Dar mai ales pentru el cel care a

jucat o repriză, în echipa lotului mare, într-un amical cu selecționata Israelului, pe Republicii („Mă cheamă Teacă în lot. Am fost introdus la pauză la 0—1. Am jucat bine, un șut fiind respins de... bară în picioarele lui lăncu, care a înscris. Am câștigat cu 3—1. Dar, spre nenorocul meu, nu mă pot numi internațional, căci meciul acela s-a disputat sub titulatura de selecționate divizionare...” Stănculescu a stat pe banca rezervelor echipei naționale la acel 0—3 de la Lisabona. Și, totuși, acest jucător care a fost atât de aproape de țel, fără să-l realizeze, are forța rațională și morală să declare onest: „În ultimii 4 ani nu puteam juca în națională! Dumitru, Dinu și Radu Nunweiller au fost, într-adevăr, cei mai buni mijlocași ai țării! Nu-i mai puțin adevărat, însă, că marea șansă a unui fotbalist este să joace!..”

La 27 de ani Stănculescu visează, încă, să joace măcar o dată în echipa națională. „Dacă aș fi fost la o echipă bucureșteană, sint sigur că astăzi aș fi avut cel puțin o partidă internațională A la activ. Dar, poate că nu-i timpul pierdut. Mai ales că eu vreau să joc fotbal până la 35 de ani!..”

— Și ce alte dorințe mai ai?...
— Cred că ar fi timpul să aducem primul titlu de campioni în Oltenia!

— Pe când împlinirea acestei frumoase iluzii?

— E posibilă și anul acesta! Oblemenco, Marcu, Bădin, Deselnicu, Tărlungă, Ivan, Velea, Manta, Oprea, Papuc... Nu vă spun nimic aceste nume?!.. Dacă toți se vor dăruia ca Dinu, fotbalistul anului '72, atunci am putea deveni campioni chiar în primăvara aceasta.

Ar fi poate cel mai prețios moment din viața sportivă a celui mai vechi jucător din echipa Universității Craiova, Lucian Stănculescu, om cu calități deosebite, în teren și în viața cea de toate zilele...

Mircea M. IONESCU

OMUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT

Este un bărbat de 50 de ani, cu fața joasă și cu o surprinzătoare sprinteneală fizică. Are aerul că a trecut prin multe, că fiecare lumină din ochii săi încă tineri și fiecare fir alb de la timp, sunt legate de o întâmplare anume, cu greutatea și semnificația ei. Stănculescu, plonjează bucuros în vîltoarea discuțiilor despre fotbal, povești, cîntărește, dă sugestii, are idei originale, devine însă zgîrcit la vorbă, aproape jenat, atunci când este solicitat să vorbească despre el.

Despre el, Guță Tănase, fotbalistul apreciat, ajuns plin în echipa națională și uitat astăzi, categoric, în virtutea unei legi nedrepte, după care cei moșteniți și singuricioși sînt striviți de popularizarea gălăgioșilor și pozerilor. Alexandru (acesta este prenumele real) Tănase preferă parca anonimul antrenoratului la un centru de copii și juniori. Este coordonatorul centrului din Galați, orașul său natal.

„În Galați anilor '30 în parcul de lângă Școala nr. 8, toată puștimea încingea partide de fotbal non-stop. Printre ei, Guță, mititel de statură, dar ager și neobosit, venea primul și pleca ultimul, îndrăgostit literalmente de mingă. Ajunsesse curînd s-o stăpînească

perfect, dînd recitaluri de virtuozitate. Sfera de cauciuc îl asculta vrăjită, se lîpea de picior, urea pe coapsă, sălta pe gît, pe umeri, cădea pe călcîi dar niciodată jos. La 13 ani este legitimat la D.V.A. Galați, peste trei ani ajunge la Gloria C.F.R. În prima divizie. Avea numai 16 ani și jumătate! Era vorba de o ascensiune rapidă și incunată de succes, autodirijată prin exigență maximă și lucru virtuos. În fond, toate evenimentele decurgeau normal, după ziua aceea de pomină împlinită cu două veri mai înainte, micul fotbalist fusese refuzat în selecționata orașului, invocîndu-se frăgezimea de vîrstă. Se disputa tradiționala Cupă intermunicipii și Galațiul trebuia să înfrînească Bucureștiul! E drept, toți erau mai zdraveni și cu mustața mijită, dar el se știa cel mai abil și mai pasionat decît toți. A fost trimis în tribună. Și cînd echipele s-au adunat la mijlocul terenului, cînd spectatorii au izbucnit în urale, cînd jucătorii ascultau fanfara cu piepturile bombate de mindrie, Guță n-a mai putut rezista. S-a refugiat sub tribuna de lemn și timp de o repriză a vărsat lacrimi amare: se simțea umilit. Printre sughituri a făcut un legămint: „Nu mă voi lăsa pînă nu voi ajunge fotbalist mare!”.

GUȚA TANASE

Și a ajuns! A ajuns să joace cu timpul la Karres Medias, alături de Dobay, Baratkî, Toni Dascălu, Farkas, la Jiul Petroșani lângă Paraschiva și Crisnic, în înaintarea lui I.C. Oradea, inter, la dreapta lui Vaczi. Tehnica sa fără cusur a rămas marele său atu cu care a desfășurat apărări, a servit coechipieri și a încîntat marea public. Lumea îi zicea „Ufferini”, după numele unui celebru prestidigitator al vremii. Dar Guță Tănase mai avea un har, nespectaculos și nestiut de admiratori săi din tribune, îi plăcea să dădăcească talentele necoapte, copiii la care întrezărea

însușiri certe. Ii lua înăgă, îi povăluia, le demonstra, le corecta mișcările. Gabor și „Imi” Farkas de la Petroșani, ea să nu dăm decît două exemple, pot depune mărturie în sensul acesta.

Dar, vremea marilor izbînzii de pe gazon a trecut. Guță Tănase s-a întors acasă la el, pe malul Dunării, prelungindu-și doar elanul și velleitățile de pedagog. A luat în primire juniorii lui F. C. Galați, apoi centrul înființat de federație. Se simte în elementul lui. ARĂTîND copiilor secretele execuțiilor tehnice considerate dificile. Calitatea de soț îl tînuiește uneori lîngă dosare și hîrtii. Atunci se încruntă puțin, dar știe că, în compensație, acolo, pe țărba, productivitatea muncii lui poate fi deplină. De aceea, ca fost mare tehnician, însărcinat cu înzestrarea tehnică a fotbaliștilor de mîine, se simte „omul potrivit la locul potrivit”.

Cînd copiii depășesc pragul junioratului și pleacă pe picioarele lor, are un moment de neacaz, ar vrea poate să-i conducă și mai departe căci el doar i-a sfleuit și i-a format. Dar știe că nu e posibil acest lucru și se întoarce la meseria lui, de a lîpi aripi micilor învătăcei în tainele marelui fotbal.

I. C.

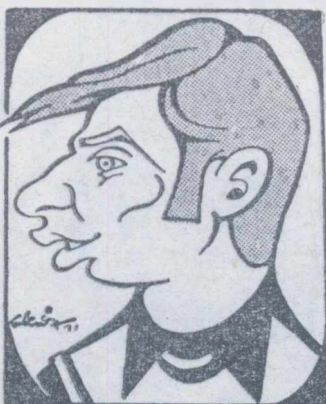
ETAPA PRECOMPETIȚIONALĂ ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

LA ORA PRIMELOR GOLURI
ALE ANULUI...

Telefonul 11.213 a sunat toată dimineața. Secretarul clubului Universitatea Craiova, Ion Dobrițoiu, căutase să-și formuleze un răspuns concis pentru a nu lungi inutil convorbirile: „Tineretul joacă azi cu Dunărea Calafat”. Și cu toate că, într-adevăr, echipa de tineret juca la ora 15, primul meci pe 1973 la Craiova, spre stadionul „Central” s-au îndreptat vreo 3.000 de pasionați ai fotbalului. S-a jucat pe terenul de zgră. Calafatenii n-au rezistat decât o repriză echipei spe- ranțelor Universității. Ime- diat după pauză, Balaci, me- zinu lotului național de juniori, a șutat din volă, cu stîngul, pe diagonala ca- reului, sus, la „vinclu”. Golul, salutat prompt cu aplauze, a deschis calea ce- lorlalte trei realizate de e- levi antrenorului Constantin Deliu. În aceeași timp permi- țînd unuia dintre spectatori de pe tîșă să remarcă oare- cum spiritual: „Splendid acest gol. Trebuia văzut și de băieții de la echipa mare!”

— De ce n-a jucat, totuși echipa Intlia? I-am între- bat, puțin mai tîrziu, pe an- trenorul Constantin Cernă- ianu.

— Pentru că abia ne-am întors de la Herculane. Nu era indicat ca la numai trei zile după obositoare cro-

OBLEMENCO

n-au mai făcut”. Al 40-lea antrenament al craiovenilor a început cu obișnuita jumătate de oră de exerciții fizice. A urmat apoi, pe a- același teren de zgră, aco- perit cu un strat de ză- padă înghețată, cel mai lung meci de pînă atunci dintre echipa „bătrînilor”. (Papuc — Țarălungă, Manta, Ivan, Niță, Niculescu, Strim- beanu, Oblemenco și Desle- nicu) și cea a „tinerilor” (O- prea — Bălan, Bădin, Min- cioagă, Stăncescu, Bondrea, Păunescu, Pană și Velea).

LUPTĂ DÎRZĂ PENTRU UN LOC ÎN FORMAȚIA DE BAZĂ

A m așteptat, cu interes și curiozitate, primul joc de verificare al Sportului studentesc, din cadrul pregătirilor de iarnă. Îndemnați, pe de o parte, de frumoasele ap- precieri ale celor care au urmărit lotul bucureștenilor în etapa acumulărilor nespecifice de la Izvorul Mureșului; sesizați, pe de altă parte, de unele inten- ții ale antrenorilor, în privința revizuirii formulei de echipă și a ideii de joc.

În aceste condiții, fată- ne deci spectatori la un meci „în familie”, pe sta- dionul Politehnica, în ziua celei de a 42-a ședințe de antrenament. Terenul aco- perit cu un strat neuni- form de zăpadă și vremea aspră au constituit factori suplimentari de dificultate, care s-au adăugat celui cu o pondere evident mai mare, reprezentat de trecerea, de la un conținut al in- struirii nespecifice la joc.

Antrenorul Gheorghe Ola a alcătuit, în acest scop, două formații, în general, echilibrate. Prima, aceea a „abilor” a avut în compo- nenta sa pe: Suciu — Stroe, G. Ionescu, Sirbu, Manea — Cula, Beleaua — Damian, Cuperman, M. Sandu, Moldoveanu. Cealal- tă, a „abastriilor”, a folosit următorii 13 jucători: I. Vasile — Jurcă, Kraus, Ca-

zan, Tănăsescu (Gal) — Mi- halache, O. Ionescu — Le- șanu, Chihaia, Iordache, Lucaci (Georgescu).

În aparență, un fel de dispută între apărarea po- sibilă și atacul probabil. În realitate însă, cuplul de an- trenori Gh. Ola — M. Macksai și-a propus să ur-

obținut drept de joc, Ior- dache de la Universitatea Cluj, Mihalache, de la pro- pria formație de tineret, și Beleaua, un mijloc de ti- pul lui Dumitru, în vîrstă de 16 ani, talent autentic, promovat de la Liceul de fotbal. Aceștia li se mai a- daugă fundașul Ciocirlan,

Tănăsescu, O. Ionescu, Le- șanu, Cuperman și M. San- du, par cei mai aproape de titularizare. Li urmează, la mică distanță, Chihaia și Lucaci, cîștiguri certe pentru echipă; Cula, Da- mian, Manea, Moldoveanu și foarte tînărul Beleaua.

Nume vechi și nume noi, înscrise pe traseul unei mari concurențe, pe care antre- norul Gh. Ola o apreciază ca un factor stimulator pentru campania divizionară de pri- măvară. Pînă la începerea acesteia, mai este încă su- ficient timp de lucru. A- proape cinci săptămîni în care frecvența tot mai mare a jocurilor-scoală și de veri- ficare va putea servi antre- norilor nu numai ca o ex- celentă bază a instruirii de ansamblu, ci și ca un mijloc de selecție a celor mai apți jucători capabili să facă față dificultății examen al returului.

„Duminică dimineața, în partida cu Progresul (scor 0-0) Sportul studentesc a folosit următoarea formație: Suciu (I. Vasile) — Jurcă (Manea), Kraus, O. Ionescu (Sirbu), Tănăsescu — Chi- haia (Beleaua), Cula — Le- șanu, Cuperman, M. Sandu (Iordache), Moldoveanu (Da- mian).

Continuă, așadar, incerti- tudinile și căutările inerente începutului.

Mihai IONESCU

SPORTUL STUDENTESC

mărească, concomitent, în a- cest meci, potențialul indi- vidual al jucătorilor și po- sibilitățile fiecăruia dintre ei (în perspectiva campiona- tului) de a se încadra în- tr-un „unsprezece” robust și cît mai stabil.

Și acum, observațiile noa- stre. În primul rînd, rețin atenția modificările suferite în structura lotului. Din ef- ectivul rulat în toamna anu- lui trecut lipsesc acum: Mătaoanu, Secășanu, D. Ni- colae (jucători la care s-a renunțat definitiv); Pană — transferat la Universitatea Craiova; Bujor, bolnav de hepatită și indisponibil mult timp; Jamaisehi și Cojo- caru, trecuți la tineret. În schimbul acestora, cîteva nume noi: Chihaia, care a

de la Universitatea Craiova.

O primă concluzie: În mod evident, structura ac- tuală a lotului indică tendin- ța de revitalizare a acestuia. Ceea ce de altfel a confir- mat și jocul propriu zis, în care circulația jucătorilor și a mingii s-a făcut cu ușurin- ță, utilitate și efecte directe asupra eficacității ofensive: în total s-au tras 49 de șu- turi la poartă, cu o precizie de peste 50 la sută și s-au înscris opt goluri.

Cea de a doua concluzie principală se referă la lupta strînsă care se dă în prezent între toți jucătorii pentru ocuparea celor 11 posturi ale viitoarei formații de bază. Deocamdată, Suciu și Ion Vasile, Jurcă, Kraus,

CU GÎNDUL LA LEEDS...

Duminică, pe stadionul Giulești, Rapid a întîlnit, într-un meci de verificare, pe Metalul București. Vă prezentăm o fază din această atractivă partidă, cîștigată în extremis de feroviar cu scorul de 3-2.

Foto: S. BAKCI

Tribunele Giuleștiului, des- tul de populate pentru o di- mineață de iarnă fără mi- ză, freamătă bucurăse. În numai 7 minute Rapid în- scrie două goluri prin Nea- gu. În spatele porții adver- se, Pop, accidentat din ul- tima etapă de campionat și nerefăcut încă, face un bi- lanț semnificativ: „La Bra- șov, cu feroviarul din Si- meria, au înscris Petreanu,

los să joci pe terenuri în- ghețate. Poți să-ți prinzi ghețna, poți să te autoac- cidențezi foarte ușor. Și joci cu o oarecare teamă, mai ales cînd e vorba de in- tervenții decisive!”. Me- talurgiștii înscriu două go- luri.

„Bazil Marian rulează tot lotul care îl are la dispo- ziție. Linia de mijlocăși din repriza secundă, Naom — Savu (și apoi Dinu), e mai puțin viguroasă decît pe- rechea Marin Stelian — An- gelescu, cea care sprijine în primele 45 de minute mai activ și cu mai multă inspirație spiritul ofensiv pronunțat al echipei. Bazil Marian caută formula cea mai bună. Deocamdată e mulțumit de participarea fiecărui jucător. „Sîntem a- vanșați cu pregătirile. Acum, pe fondul fizic bun trebuie să continuăm ceea ce am făcut, dar nu aveam condi- țiile necesare! Trebuie să lucrăm la capitolul tehnic- tactic, însă pe terenurile înghețate acest lucru nu prea e posibil”. Problema aceasta a terenurilor usca- te, unde se pot exersa e- lementele tehnice și taci- ce, reprezintă marea grijă a giuleștenilor în actuala fază de pregătire. Pentru că turneul din Algeria s-a redus la numai două jocuri. „Și — spunea antrenorul

secund Gheorghe Nulescu — forma sportivă n-o poți obține doar din instruire. Trebuie să ai și multe jocuri în picioare. Mai a- les cînd întîlnim o echipă care la 7 martie va veni după 30 de etape de cam- pionat. Or, dacă noi vom juca numai pe zăpadă, a- tunci cînd vom intra pe terenul gazonat al lui Leeds vom fi... handicapați!”.

„Bazil Marian tace în- gîndurat, Reluăm discuția despre pregătiri. Astăzi Rapid întîlnește, tot în Giulești, tot pe zăpadă, divizionara C. Electronica Obor. Duminică, în aceeași condiții, pe Sportul studen- tesc. La un moment dat, Bazil Marian spune: „Noi avem toată bunăvoința, vă asigur! Dar numai asta nu-i suficient! Avem nevoie cel puțin de patru-cinci jocuri cu adversari tari, pe tere- nuri uscate!”. Ultimele sale cuvinte purtau, parcă, speranța că se vor crea cît mai curînd condiții pentru pe- rioada specifică de pre- gătire a singurei echipe ro- mânești rămasă într-o cupă europeană. Conducerea clu- bului giuleștean și federa- ția de specialitate știu prea bine că încă nu-i prea tîrziu!...

Mircea M. IONESCU

UNIVERSITATEA Craiova

suri de pe Valea Cernei să trecem direct la un meci de verificare. Mai mult, între „perioada — Herculane” și aceea a pregătirii specifice propriu-zise, pe care o par- curgem acum, s-a interpus și sesiunea de examene (12 jucători din lotul de 18 sînt studenți), motiv pentru care nu putem face decît un an- trenament pe zi. Am fi vrut să facem două, dar, deocam- dată nu se poate...

Prof. C. Cernăianu ne-a vorbit apoi despre acumu- lările făcute de jucătorii săi de la începutul pregătirilor. E-au satisfăcut rezultatele obținute la Herculane, reve- nirea nesperat de rapidă a lui Oblemenco în mijlocul lotului, seriozitatea cu care s-a pregătit Marcu, hotărît să pună virtos umărul, la fel ca toți ceilalți jucători, ambiția cu care se antre- nează Pană, noul venit în lotul craiovean. Despre ace- sta din urmă a ținut să sub- linieze:

— L-am văzut jucînd de cîteva ori. Mi-a plăcut, și vreau să cred că, așa cum s-au lansat, venind la Cra- iova, Marcu și Sameș, a- același lucru se va întîmpla și cu Pană.

La sfîrșitul săptămîinii tre- cute, Universitatea a efectuat cel de-al 40-lea antrena- ment al anului. Doctorul Frîculescu, precis ca în- totdeauna în... diagnosticuri, afirma că „pînă la primul joc de verificare, Țarălungă, Niță, Ivan, Desleacu și cei- alți jucători craioveni vor avea la activ 3.000 de minu- te de pregătire, cum de mult

„Tinerii” au început furtu- nos, s-au mișcat mai mult, au combinat mai frumos, Stăncescu „lucrînd” majori- tatea baloanelor, dar au ratat ocazie după ocazie. Puși mai greu pe picioare, „vul- poi” Universității au căutat și găsit cheia simplificării jocului, s-au demarcat mai rapid. Scor: 8-3. Seria go- lurilor a deschis-o Desle- nicu, dar partea... leului și-a tăiat-o tot Oblemenco!

— Se pornesc cam greu „bătrîni”...

— Pînă ne-am acomodat cu gheața de pe teren a fost mai dificil — sublinia golgeterul de anul trecut al Diviziei A. Și apoi, cu unul nu mă simț deloc bătrîn. Dimpotrivă. Azi am avut o poftă nebună de a juca. Cred că nimic nu mă mai poate împiedica să-mi reiau locul și rolul în echipă, încă din prima etapă a returului. Și poate că, alături de Pană...

„Duminică, 4 februarie, craiovenii au susținut pri- mul lor meci de verificare, cu Chimia Brăila (4-1). Cî- teva mii de spectatori, dor- nici de fotbal, au ținut să asiste la primele goluri marcate în acest an de idolii lor (Pană, Oblemenco, Niță și Mincioagă). Joi, craiovenii vor susține a doua partidă de verificare a a- nului, în compania echipei Electroputere, duminică vii- toare a treia, cu Dunărea Calafat. În lipsa unui tur- neu peste hotare, seria jocu- rilor va continua, probabil la Sibiu, Brașov, Ploiești.

Laurențiu DUMITRESCU

ECHIPA NAȚIONALĂ ÎNCEPE MAREA CURSĂ PE

TRICOLORII ÎN CĂUTAREA UNEI NOI RESPIRAȚII

Astăzi, la Nîmes, tricolorii iau un nou start. Această formulă a „noului start” este mai mult decât un moment cronologic pentru un început de februarie. La drept vorbind, tricolorii pornesc la drum în căutarea unei noi respirații, startul cel nou fiind, în asemenea condiții, un start al unei alte structuri.

Echipa de pe Wembley și-a încheiat ciclul. Această afirmație este valabilă chiar dacă noul „11” nu va face decât să repete numele vechilor tricolori. Echipa de pe Wembley și-a încheiat în primul rînd ciclul suferesc. Acest lucru s-a înfăptuit în cursul toamnei trecute, cînd resursele și resorturile ei sufletești s-au rupt, probabil sub influența uriașului efort psihic susținut cu o admirabilă dăruire, de-a lungul a patru ani, și care au însemnat o calificare în turneul final mexican și o promovare în primele opt echipe europene, la un simplu pas de „cvartetul elitei”.

Revăzînd povestea echipei naționale din ultimii patru ani, trebuie să admitem că efortul de selecție a fost unul dintre cele mai rodnice. Nu e greu de văzut că în acești patru ani tricoul tricolor a fost îmbrăcat realmente de cei mai buni fotbaliști români, fără nici o excepție.

De-a lungul celor patru ani s-a constituit realmente o echipă. O echipă încheiată, dovadă și faptul că, în aceste zile (chiar) redeva tricolorilor 1969—1973 rezistă cu multă fermitate asaltului tinereții.

La începutul anului, conducerea tehnică a fost preluată de cuplul Valentin Stănescu—Robert Cosmoc. Alegerea e, am putea spune, logică. Lui Angelo Niculescu nu i s-a reproșat vreo carență în planul tehnic. După cinci ani de formidabilă uzură, s-a socotit firesc, poate, că echipa națională, care a dat semne de epuizare nervoasă în cursul toamnei 1972, are nevoie de forțe proaspete, de un pumn puternic și de o voce răsunătoare, care să-i alunge spleen-ul și oboseala.

reafirmat programul tactic, asumîndu-și, cu franchețe, riscurile noului program. În cazul Nunweiler, reproșul cronicarului este unul singur. Stilul de joc al lui Nunweiler VI a fost expresia unei formidabile discipline tactice, ceea ce nu poate fi decât de admirat în cazul unui fotbalist care poartă tricoul echipei naționale. Avem convingerea, însă, că valoarea internațională a lui Nunweiler este arhisuficientă pentru ca el să devină exponentul unui nou stil de joc, căruia i s-ar putea devota cu aceeași admirabilă vigoare.

Admînd că problema „construcției infinite” se va rezolva prin remodelarea jocului noilor mijlocași, să ne îndreptăm puțin atenția asupra liniei de atac, care este, după părerea noastră, compartimentul cu adevărat vulnerabil, compartimentul care păcătuiește nu prin lipsă de stil, ci printr-o acută lipsă de potențial. Ani în sir, echipa noastră națională a trăit iluzia că Dumitrache și Dobrin vor putea juca mereu așa cum au jucat în frumosul meci cu Portugalia (1—0). Această iluzie a fost atît de puternică, încît vechea conducere tehnică a admis, nu fără strîngere de inimă, să-i scutească pe cei doi de sarcinile duble ale jucătorului modern, rezervîndu-le doar rolul viorilor prime. Din păcate, de-a lungul a trei ani, Dobrin și Dumitrache n-au făcut decât să întretină aceste iluzii, de cele mai multe ori alternativ, ca într-o cursă ciclistă de șase zile, pentru a înmulți speranțele iubitorilor de fotbal și pentru a le sugera că adevărata forță a cuplului se va declanșa la capătul unei noi și noi perioade de rodaj.

În lotul de astăzi este simptomatice integrarea foarte rapidă a lui Troi în cadrul suferesc al echipei. Cel mai mulți dintre tricolori vîd în Troi un dor neîmplinit. Sprintul lui rapid, căutarea febrilă a perpendicularei pe poartă, neastîm-

Dobrin și Lucescu (în clișeu nostru în partida de la București cu Țara Galilor), doi dintre atacanții de bază ai echipei naționale. Vor confirma ei și în 1973 bunele comportări din trecutele confruntări ale tricolorilor?

Cum gîndește noul cuplu de antrenori viitorul echipei naționale? În primul rînd, Valentin Stănescu și Robert Cosmoc au pornit inițial de la ideea că nici unul din componenții „vechii gărzi” nu este de lepădat. Pe de altă parte, însă, noii antrenori nu acceptă doar ideea că echipa națională are de rezolvat numai problema reintrenării psihice. Ei socotesc că munca de reintrenare psihică trebuie dublată cu reprofilarea tactică a jocului, în sensul eliminării „construcției infinite de la mijlocul terenului” (expresia îi aparține lui Valentin Stănescu) și în sensul creșterii rolului extremelor, pînă ieri abandonate.

Echipa națională este, așadar, sub imboldul noilor antrenori, în căutarea unei alte respirații. Cu alte cuvinte, se acreditează ideea că potențialul de joc al echipei noastre ar putea fi superior celui din anii trecuți, principalele rezerve aflîndu-se în posibilitatea de a juca mai rapid și mai direct.

Ce ne va rezerva viitorul?

În primul rînd, trebuie să admitem că lotul cel nou nu oferă valori recent descoperite, așa cum s-a înfăptuit acum trei ani, cînd a apărut în lot un jucător ca Dumitru. În actualul lot, singurul nume de posibilă efervescență pare a fi cel al lui Troi. El reprezintă, prin stil și vigoare, elementul cu adevărat inedit în lotul cel nou, care nu a mai cunoscut, în ultimii ani, extreme veritabile care să manifeste o atracție atît de pronunțată în drumul spre poartă.

După cum s-a afirmat, antrenorii cei noi speră să activeze forțele ofensive ale echipei prin trecerea celor trei mijlocași într-un regim de viteză superior celui de pînă acum. Din acest punct de vedere este semnificativă și absența lui Radu Nunweiler în turneul franco-spaniol care începe astăzi. Radu Nunweiler a fost considerat, pe bună dreptate, port-draperul ideii tactice a lui Angelo Niculescu. Valentin Stănescu, renunțînd, fie chiar și temporar, la Radu Nunweiler, și-a

parul permanent reprezintă în mintea tricolorilor noștri iluzia unei noi împliniri. Această atitudine este, repetăm, simptomatice pentru setea de victorie a echipei noastre noi, care pornește (realmente) la drum cu noi rezerve sufletești. Din păcate, celelalte vîrfuri nu par să aibă verva lui Troi. Dumitrache este într-un evident regres de voință, fiind departe de „mînzul zburdalnic” care anunța un mare vîrf de atac. Pe de altă parte, două dintre noutățile ofensive ale lotului mare (Aelenei și Marcu) au fost „lăsate la vatră”, astfel că postul de vîrf stînga (ca să nu spunem extrem-stînga) are un favorit din „vechea gardă” — Lucescu. Așadar, din cele trei vîrfuri presupuse ale unei formații impulsionate de pistoanele mijlocașilor stil Ajax, doar unul pare dispus să răspundă la comenzi în stilul dorit, cu toată vigoarea temperamentului și a debutului. ceilalți doi (Dumitrache și Lucescu) sînt oricum tributari vechii formule tactice. (La acest capitol este de regretat absența lui Roznai, care ar fi putut să fie o experiență utilă. Să sperăm, însă, că tenacele vîrf de atac din Valea Jiului va ști să contratace cu violență-i recunoscută chiar din primele etape ale returului).

Echipa națională pornește, așadar, la drum. Se pare că Valentin Stănescu (în special) și Robert Cosmoc au reușit să trezească echipa din somnul letargic care a început la Helsinki și a atins apogeul la Tel Aviv. Ea are destule probleme de rezolvat. Fortificarea mijlocului și dinamizarea lui obligă la eforturi mărite atît compartimentul pur ofensiv cît și pe cel pur defensiv. Creșterea cotei de joc a mijlocașilor presupune o și mai mare angrenare în joc a vîrfurilor. Aceasta este, de fapt, marea problemă a creșterii potențialului de joc. Să sperăm că frumosul curaj al lui Valentin Stănescu va fi răsplătit așa cum se cuvine...

Ioan CHIRILA

Încet-încet, noul antrenor trăiește în rol. Mă în pofida arderii temperamental, zervat (sau m dialogurile pe acum el își d

Să fi fost încurajator 4—Snagov, cu Pe care a demara cutia noastră?

— Mulțumit lor? — I-am

— Oricum, n făcut decât mînici astăzi n torilor mei știe ce exee. Pentru că, pîri acestea acoper ceva încă nu e se angajeze la mente și să gî respectivele fa dreptul să lă să realizăm, i rita calificare declarată obicea treg fotbalului

CĂLĂTORIE, DE RECUNOAȘTERE, PE ITINERARIUL 1973 AL REPRI

PATRU MECIURI —

PATRU STILURI —

PATRU ANTIDOTURI

Hajnal și Beldeanu — reprezentanții noului val, într-o tîndere înaintea decolării avionului spre

Paginile de față doresc a schița cadrul în care reprezentativa noastră își va desfășura viața în acest așa de pretențios și de plin de decizii majore an competițional 1973. În fotbal, datele problemei nu le găsești însă numai în propria tabără, trebuie să le cauți și în aceea a partenerului de întrecere. Asemenea veritabilelor bătălii de pe cîmpul de luptă, și aici, dacă nu știi cît mai multe despre cei din fața ta — spre a-ți pregăti cele mai bune arme — dacă vei socoti că totul se rezolvă NUMAI prin argumente tale, ești pe jumătate învins. Studiarea adversarului nu închează o clipă. Mijloacele de a-i aprofunda și asimila caracteristicile fotbalului său au crescut în asemenea măsură încît au devenit o veritabilă „industrie” a „spionajului” tactic. Încercînd să ne imaginăm, deci, din ceea ce cunoaștem despre cele trei selecționate aflate pe programul naționalei române, în lupta pentru calificare, ne dăm seama că fiecare dintre ele are stiluri deosebite, ca să nu mai vorbim că potențialul lor de joc, valoarea performanțelor sînt și ele foarte diferite. Ca nivel al performanțelor, socotim că ordinea celor trei este, în momentul de față, următoarea: 1. R. D. Germană — reprezentativă din prima grupă a fotbalului continental; 2. Albania — selecționată din grupa medie a acestui fotbal; 3. Finlanda — reprezentînd ultima grupă a valorii continentale. Încercînd, mai departe, să caracterizăm pe cele trei parteneri de grupă și de program, am ajuns la următoarele categorisiri.

R. D. GERMANĂ: element caracteristic și determinant al potențialului său: pregătirea fizică; alte elemente esențiale pentru obținerea victoriei: disciplina tactică, combativitatea.

ALBANIA: element caracteristic și determinant al potențialului său: combativitatea, alte elemente esențiale în obținerea performanțelor: temperamentul jucătorilor și valoarea blocului defensiv.

FINLANDA: element caracteristic și determinant al potențialului său: nici unul; alte elemente esențiale în obținerea performanțelor: relaxarea jocului său, un moral care nu ține seama de situația de pe tabela de marcaj.

În 1973, selecționata noastră va trebui să contracareze: jocul în deplasare și pe cel de teren propriu al selecționatelor R. D. Germane; mecanismul ofensiv al selecționatelor Albaniei, cu care joacă la Tirana; și, în sfîrșit, eforturile unsprezecelei Finlandei de a în-

ceera totul (neavînd nimic de pierdut) în partida de la București. Încadrate în calendarul grupei, cele patru confruntări se vor înșira astfel:

- 6 mai, Tirana: ALBANIA
- 27 mai, București: R. D. GERMANĂ
- 26 septembrie, Berlin: R. D. GERMANĂ
- 14 octombrie, București: FINLANDA

6 MAI. Intîia dispută, de la Tirana, presupune confruntarea unei echipe care își va desfășura altfel decât în toamnă forțele compartimentului ofensiv; acel trio care și la București ne-a demonstrat forță de pătrundere și viteză, acel trio cu Fernaska — Gurma și Pano în componența sa, va avea linia de mijlocași mult mai aproape de el, iar Scidimi, cel mai complet dintre titularii liniei de fundasi, se va lansa, cu siguranță, în mult mai numeroase incursiuni spre poarta noastră. E de văzut, care dintre fundasi centrali, Ibershimi sau Berisha, va apare în atac? Toate caracterizările reprezentativei albaneze în jocurile pe teren propriu, vorbesc însă — înainte de toate calitățile specifice fotbalistice — despre marea putere de luptă a acestui unsprezece, în asemenea intîlniri. Selecționata noastră trebuie să pornească de la ideea că obligația unei combativități cel puțin egale cu aceea a partenerului e primordială. Mai departe, egalizarea duelului de la mijlocul terenului apare ca decisivă în fixarea rezultatului de la Tirana.

27 MAI — 26 SEPTEMBRIE. Iată două intîlniri-cheie pentru fixarea cîștigătoarei grupei și, în același timp, pentru a arăta potențialul complet de joc al selec-

ționatei noastre nată de Georg cetarea „form rului reprezenta ne, reiese că utilizează ca p tacticii sale pe caș al lui Dsche, care nător cu Dinu, balf de acoper mare travaliu i ilor fundasi dar lul declanșator La București, e vedea pe amb Duce și Vogel, meciul-retur, al sacrificat în fav lui Richter. Om lul principal în rămîne Sparwas rul-surpriza va, mulți specialiști nimic inferior l știința de a juca „libero”. Intre a tacticii sale o încheide „gurile reușita reprezen meciurile de la la fel de grele noștri și per Buschner.

14 OCTOMBRIUL stă mult în ce se va fi intîr Considerînd că marele adversar năta Finlandei pentru partidă, văzut echipe ca că nu mai avea dut, încercău to cruri de care r capabile! Dar s situația de a T nala să aibă vic cupa locul prim cest ultim joc, greul!

DUMITRU „BĂTĂLIILE PRIMĂVERII”

Valentin Stănescu: „EU NU AM DE ALES!”

Valentin Stănescu, naționalăi își învâlmă la început, înoscutului său canic, mai re-circumspect?) în e cu ziaristii, drumul la voce.

„Mijloc și acel de simbată, la lui, meciul de la de altfel, și dis-

evoluează baieți-meni noi...

decar mai satis-firi. Nici atunci, cerut jucă-te sau cine de finețe. pe terenurile de zăpadă așa posibil. Dar ca să ort fără menaj-ească mai bine asta am tot Altfel, cum reună, mult do-urneul final, ul nr. 1 al in-stru pe 1973?

— Ce înseamnă în interpretarea lui Valentin Stănescu a te angaja la efort fără menajamente?

— Nici mai mult nici mai puțin decît să-l iei drept model pe inepuizabilul Dinu. Știi ce l-am spus într-una din seri elevilor mei? Eram tot aici, în camera asta... „Măi, minca-v-ar taica. De ce Dinu poate să are terenul, me-tru cu metru, și ceilalți nu? Tot un suflet are și el, dar mai ge-neros. Poate, uneori, în timpul jo-cului, și la Dinu apar semne de oboseală. Numai că el s-a obișnuit să nu se lase învins, el găsește, întotdeauna, resursele psihice pentru a învinge obstacolul fizic, acel plumb care se strecoară, pe nesimțite, pe lângă jambiere, pînă în gheata de fotbal...”

— Problema e lămurită. Spune-ți-mi acum ce înseamnă, în ace-easi interpretare, să gîndesti mai bine respectivele faze?

— Jucătorul, cu sau fără balon, să acționeze tactic, adică logic, în cadrul ideii de joc pe care o pre-cizăm și din care, încă din pri-ma zi, n-am făcut un secret...

— Vă referiți la acest 1-4-3-3?

— Da' de unde... Așa ceva, as-tăzi, joacă toată lumea. Cine mai pune pret, însă, pe simple cifre? Prin gîndire logică, în cadrul ideii noastre de joc, înțeleg să acționezi mai direct, să dai drumul mai rapid la balon, să te demarci si-multan, ca să poți puncta cînd ad-versarul se mai află cu garda descoperită...

— Aveți asemenea jucători în momentul de față, sint ei capabili să se subordoneze concepției pe care o aveți în vedere?

— Eu zic că-i avem. Și mai spun că și de nu i-aș avea, trebuie să-i găsească sau să-i obișnuiesc cu ceea ce vreau. Eu n-am încotro, nu am de ales. Mă văd obligat să-mi im-pun legea mea în partidele cu Albania și R.D. Germană. Vreau să spun, în concluzie, că, în con-dițiile actuale, echipa noastră națională modificarea de stil se impunea. S-a pierdut un punct la Helsinki, va trebui să-l recupe-răm la Tirana, unde, așa cum se știe, vom disputa primul joc ofi-cial al sezonului.

— Nu puțini sint cei care tra-duc această modificare de stil, de care vorbiți, printr-un joc mai deschis, mai avîntat.

— Dacă asta înțeleg dumneaei, îi privește. Noi nu vom juca des-chis niciodată, întrucît în voca-bularul nostru fotbalistic această noțiune de „joc deschis” are și un sens de „descoperit”. Eu am spus doar atît, și cred că m-am expri-mat suficient de clar, și anume că echipa noastră va juca un fotbal mai ofensiv ca în trecut. Vom ac-ționa mai energic, mai hotărît, mai puțin elaborat, în situația de posesie a mingii, dar, totodată, prudent cînd va ataca adversarul. Credeți că întîmplător pornim, din plecare, cu trei la mijloc și cu un jucător de acoperire în apă-rarea imediată?

Postul portar Valentin Stănescu nu putea să îmbrățișeze o idee atît de naivă, aceea a jocului deschis în detrimentul neglijării propriilor buturi. Intențiile sale sint cît se poate de clare încă înainte de... start.

G. NICOLAESCU

CORNEL DINU: „AȘ VREA SĂ JOC LA MIJLOC, ÎNTRE DEMBROVSKI ȘI DUMITRU”

Cîteva minute după termina-re-a testului de la Snagov, cu Petrolul. Întru în camera lui Dinu. E întins în pat, cu o carte în mînă: „Istoria civi-lizației române” de Lovinescu.

— Ce faci Cornele?

— Încerc să scap de obsesia fotbalului. De fapt, susțin un joc neînterupt. Zi și noapte. Sint altele și altele probleme...

— Îmi dau seama că nu e deloc simplu.

— Astăzi, de pildă, mi-a pă-rut foarte bine că Sameș a de-monstreat o siguranță deosebită în joc. Cred că el va fi sto-perul echipei naționale din a-ceastă primăvară. Asta înseam-nă că eu voi juca mijlocas, ad-ică ceea ce mi-am visat.

— Care crezi că vor fi co-echipierii tăi în „linia de trei”?

— Deocîndată joc între Du-mitru și Dobrin. Nu cred, însă, că Dobrin e cel mai indicat pentru această linie de du-te-vino.

— Și-atunci?

— Dumitru mi se pare o certitudine. Sint convins că va ști să redevină mijlocașul com-plet din primăvara trecută, re-nunțînd la postura sa de ina-ntăș mascat. Acesta e, de alt-fel, și motivul pentru care nu-l „văd” pe Dobrin în linia de mijloc. Dacă vrei să știi pă-rerea mea, aș fi multumit să joc cu Dumitru în stînga, cu

ur. 10 pe spate. Pentru postul de mijlocaș dreapta l-aș vedea pe... Dembrowschi, care e un jucător de mare registru teh-nic și cu o intuiție tactică foarte suplă.

— Cum vezi jucînd virfu-rile?

— Vreau să cred că Troi va confirma neverosimilul său progres. Să nu uităm că, în nu-mai șase luni, el a făcut săl-tul de la Divizia B la echipa națională. Sint convins că linia noastră de trei este viabilă nu-mai în măsura în care virfuri-le vor ști să se bată pînă la epuizare, așa cum lasă impresia Troi.

— Ceilalți?

— Eu am în continuare spe-ranțe în Dumitrache. Am în-credere în randamentul lui fi-zic, ca unul care i-am urmărit pas cu pas pregătirea de iarnă. În orice caz, pentru linia de înaintare se va da o mare bă-tălie. Gîndiți-vă că în cazul unor eventuale confirmări a speran-țelor puse în Troi, pentru ce-lelalte două posturi candidează destui jucători: Dumitrache, Lucescu, Dobrin, Iordănescu, Mareu. Cu alte cuvinte, dacă în anii trecuți, pentru cele pa-tru posturi de înaintări candi-dau cel mult cinci (de la in-trarea în lot a lui Iordănescu), astăzi, datorită creării unei li-nii de mijlocași cu sar-cini speciale, bătaia pen-tru un loc la avan-po-suri se înăsprește. Mai ci-lele trecute auzeam pe ci-neva emițînd ideea unui trio de atac format din Troi, Roz-nai și Dumitrache. „Furnizo-rul” acestei idei era de părere că Dumitrache nu mai poate face față bătăliilor corp la corp din fața porții, dar că tehnica lui superioară și mai ales viteza de reacție ar putea face din el un virf de o struc-tură specială, ceva în genul lui Cruyff, care operează de cele mai multe ori pe partea stîngă a terenului, ca o veritabilă ex-tremă, reușind raiduri de mare eficacitate din această poziție oarecum ascunsă. Iată deci cum se adună părerile. Partea cea mai grea în fotbal, însă, e să alegi o idee din o sută de mii.

— Ai pomenit de Roznai. Ce părere ai?

— Dacă nu mi-ar fi plăcut, nici nu aș fi pomenit această formulă (I. Ch.)

Fotografii de: S. BAKCI și D. NEAGU

EVOLUȚIA LOTULUI NOSTRU REPREZENTATIV AȘTEPTATĂ CU MULT INTERES LA NÎMES

NÎMES 6 (prin telefon, de la trimisul nostru special).

Orașul care de doi ani cu-noaște fotbalul românesc grație lui Voinea și, mai ales, lui Pircălab, a făcut o exce-lentă primire lotului nostru re-prezentativ. După cum se știe, împrejurările... meteorologice ne-au obligat ca, plecînd de la Paris, să aterizăm — după o oră și cîteva minute de zbor cu un „Caravello” al companiei „Air-Inter” — la Montpellier. Și aici, ne-am dat seama de interesul cu care este așteptată înțînirea de miercuri seară de la Nîmes și care aduce pentru prima dată lotul național al României în Sudul Franței. Președintele clubului Olympi-que Nîmes, dl. Paul Calabro, antrenorii Kader Firoud și Henry Noel au venit să salute delegația noastră și să-i trans-mită simpatia tuturor iubitorilor de fotbal din Nîmes. De la aeroportul „Frejorgues” din Montpellier, lotul nostru s-a îndreptat cu autobuzul spre Nîmes (50 km.), unde a ajuns după circa 40 de minute. Ca-zarea a fost asigurată la hote-lul Empire, în centrul orașu-lui, nu departe de unul din cele mai frumoase monumente arhitectonice din Nîmes, cele-brele arce romane, construite acum 2000 de ani și în incinta cărora, în fiecare an, începînd din mai, se desfășoară în fața a peste 20.000 de spectatori, într-un decor asemănător celui de la Colosseum din Roma, spectacole de corrida.

Din punctul de vedere care ne interesează în primul rînd, cel al pregătirilor, turneul lotului nostru reprezentativ înce-pe sub bune auspicii, în sen-sul că aici vremea este favora-bilă (un timp călduros, primă-văratec, uscat, cu o tempera-tură care atinge 14-15°). Te-renul pe care se va juca

miercuri se prezintă în exce-lente condiții. Ne-am dat se-ama de acest lucru luni seară, cînd — la cîteva ore după so-sire — amabilele noastre gaz-de au aprins (pentru prima dată în acest an) instalația de nocturnă de pe stadionul „Jean Bouin”, unde lotul nostru a făcut, sub conducerea antre-no-rilor Valentin Stănescu și Ro-berth Cosmîc, un antrenament intens de 90-100 minute. Ju-cătorii au lucrat cu multă poftă, mai ales că se reîntîl-neau cu gazonul, cu un cîmp de joc uscat, după aproape două luni. Selecționabilii au răspuns bine solicitărilor ace-

• Meciul se dispută la lumina reflectoarelor • Lucescu și Adamache, indisponibili • Gozdele sint hotărîte să dea o replică dirză

tui prim antrenament complet, cu balonul în prim plan, excepție făcînd Lucescu. Suferînd în meciul cu Petrolul o întîn-dere de ligamente la genun-chiul drept, atacantul nostru a încetînit ritmul în ultima parte a antrenamentului de luni seară. Mai mult chiar, el nici n-a mai luat parte la al doilea antrenament, cel de circa 60 minute, de marți la prînz, efectuat pe stadionul e-chipei locale a căilor ferate. Nu a putut participa la acest antrenament nici Adamache, care a făcut o entorsă la un deget de la mîna stîngă.

Ziarul local „Midi-Libre” se face ecoul interesului cu care este așteptat meciul (ora locală de începere: 20,30, sub arbitrajul lui Vincente Rios), publicînd ample reportaje asu-pra echipei noastre, prezenta-rea jucătorilor și a palmare-

sului nostru din ultimii ani, și precizînd că Nîmes se va afla în fața unei echipe care cuprinde realmente jucători de clasă europeană.

„Va fi un meci în care ne vom putea într-adevăr etalona valoarea — ne declara antre-norul secund H. Noel, — fost timp de 10 ani jucător al lui Olympique Nîmes. Un meci pe care nu ne putem permite să-l tratăm cu ușurință. E un joc amical, e adevărat, un meci de pregătire pentru români, dar pentru noi el prezintă o im-portanță deosebită din punct de vedere al palmaresului, mai ales acum cînd Nîmes se în-serie în lupta directă pentru titlul de campioană a Franței”.

Să amintim cititorilor noștri că duminică Nîmes a făcut meci nul (0-1) la Ajaccio și se afla pe locul 3 din clasament, la 4 puncte de liderul Nice.

Pentru miercuri seară antre-norul K. Firoud anunță două modificări în echipa care a e-vo-luat în Corsică: portarul Landi va fi înlocuit cu Marti-nelli, iar în atac își va face reîntîrrea internaționalul Ver-gnes, restabilit după o ușoară stare gripală. Nu vor lipsi din formație alți doi internaționali, Adams și Mezy (care alcătui-esc una din cele mai bune li-nii de mijloc din Franța), ata-cantul central Fleitas (cunos-cut publicului românesc din echipa Real Madrid) și, bîncîr-țeles, Pircălab.

În ce privește „11”-le de de-bu-t al lotului nostru, V. Stă-nescu a comunicat următoarea formație: RADUCANU — SĂ-TĂREANU, BOC, SAMEȘ, DE-LEANU — DUMITRU, DINU, DOBRIN — TROI, DUMITRA-CHIE, IORDĂNESCU.

Vizionarea unui film marți seară a încheiat programul zi-lei. Și acum, așteptăm meciul.

Radu URZICEANU

SUCCES SAMEȘ! SUCCES TROI!

Probabil că astăzi, la Nîmes, împotriva lui Pircălab și a echi-peii sale, vor juca Sameș și Troi. Succesul acestor doi debutanți este deosebit de spectaculos. În numai cîteva luni, ei au urcat în salturi panta rapidă care duce spre platoul echipei naționale.

Da recentul antrenament de la Snagov, Sameș a făcut o exce-lentă impresie, înbinînd forța sa de uriaș cu o stăpînire de sine care îl face să temperze jocul, aducînd un important coe-ficient de tehnicitate în luarea tuturor deciziilor. Pe de altă parte, Radu Troi a readus spi-ritul extremei clasice în jocul echipei naționale. Am putea spu-ne că, de la Pircălab încoace, Troi este primul jucător dispus să sprinteze cu adevărat, cu sau fără minge.

Urînd succes celor doi debu-tanți, să meditam puțin asupra „meandrelor” muncii de selecție. Sameș și Troi sint juniorii a două mari cluburi: Steaua și Di-naino. Amîndoi au fost „scăpați”

din mîna antrenorilor, care n-au întrevăzut în ei un potențial co-respundător primei divizii. Troi a fost cedat Metalului, pentru a i se face loc extremului dreapta... Mihalache. Sameș a fost cedat Craiovei, în schimbul lui Smaran-dache.

Astăzi asistăm la mișcări con-trare, de-a dreptul neverosimile. Sameș și Troi sint promovați în echipa națională, în timp ce Mi-halache coboară spre categoriile inferioare, iar Smarandache e angajat într-o aprigă dispută cu Ciugarin, Halmăgeanu și Negrea.

Încă o dată, să le urăm suc-ces celor doi debutanți. Să spe-răm că ei își dau seama de fap-tul că promovarea singură nu e un merit. Să sperăm că ei sint convinși de faptul că mai au mult de lucru întru descoperirea tainelor fotbalului.

Succes Troi! Succes Sameș! Fie că această rapidă promovare să nu fie doar expresia unei oarecare nerăbdări...

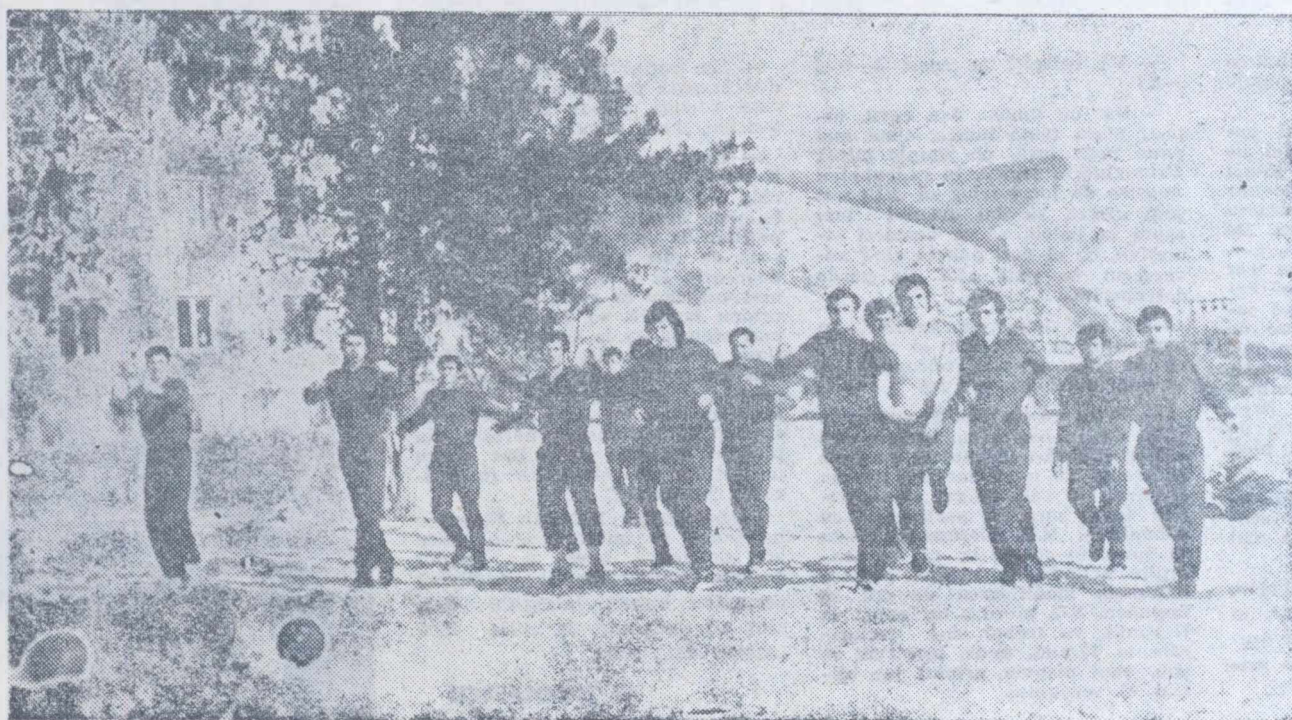
ACTIVITATE SUSȚINUTĂ, FRUCTUOASĂ

În sezonul de toamnă, Gloria Buzău a avut o comportare peste așteptări. Echipa, promovată în vară în Divizia B — seria I, a evoluat la un bun nivel și a ocupat la sfârșitul turului o poziție fruntașă în clasamentul seriei: locul 4, cu 16 puncte. Situația pe o asemenea treaptă, în compania unor parteneri cu vechi state de serviciu în eșalonul secund, este rodul activității conștiințioase a jucătorilor, a antrenorului Petre Dragomir precum și a secției de fotbal a Clubului sportiv municipal.

Continuând fructuoasa activitate din primul semestru al anului 1972, când formația a trecut cu brio dificultățile examen al barajului, membrii biroului secției (președinte: Ioan Gheorghe), din care mai fac parte alți 12 susținători ai fotbalului buzoian, au acționat cu stăruință pentru îmbunătățirea condițiilor de pregătire, de muncă și de viață ale sportivilor. Biroul a activat pe baza unui plan de muncă, fiecare membru având sarcini precise de rezolvat. Merită să scoatem în evidență una dintre metodele folosite de birou, care a dus la obținerea de rezultate bune: în toată perioada competițională, de luni și până duminică seara, cîte doi membri s-au ocupat de rezolvarea tuturor problemelor jucătorilor, precum și cele legate de disputarea meciului.

Printre alte obiective ce au stat în atenția biroului s-a aflat și acela al realizării jucătorilor pe plan profesional. În ultima perioadă, doi dintre sportivi, Rușen și Caloianu, și-au însușit profesia de lăcătuș mecanic, prin metoda calificării la locul de muncă, la Uzina mecanică.

Biroul a ajutat intens pe cei dornici de a-și completa studiile, la cursurile fără frecvență. Șase dintre componenții lotului sînt astăzi elevi — Stelian, Lotrea, Bodescu, Bădin, Stan și Dobro. De asemenea, unul dintre veterani ai echipei, mijlocul Bădea, urmează cursul postliceal de antrenori de pe lângă I.E.F.S. București. Fiindcă am amintit numele acestui sportiv exemplar, cu o îndelungată activitate competițională, subliniem cu satisfacție că el a fost de-

corat cu Ordinul Muncii — clasa a III-a, cu ocazia aniversării a 25 de ani de la proclamarea Republicii.

O preocupare de seamă a activității secției a constituit-o și educația sportivilor, concretizată printr-o permanentă muncă de la om la om, prin exigența manifestată tot timpul față de cele mai mici abateri ale

tiv a unor filme, precum și vizite în zona industrială a orașului, la Stațiunea experimentală Rușcu și la I.A.S. Cindești.

În ceea ce privește preocupările secției în realizarea planului financiar, de la bun început trebuie să spunem că cheltuielile au fost acoperite în totalitate de venituri, care au ajuns la

În stațiunea Monteoru, într-un decor de iarnă, fotbalistii Gloriei Buzău s-au pregătit intens pentru returul campionatului.

Foto: C. STOICESCU

GLORIA Buzău

jucătorilor. Rezultatul: în cele 15 partide oficiale susținute în turul campionatului Diviziei B nici un jucător nu a fost eliminat de arbitru sau sancționat de Comisia centrală de competiții și disciplină.

Biroul secției a acordat, de asemenea, atenție activității extra-sportive, organizând vizionarea în colec-

suma de 395.980 de lei. În marea lor majoritate veniturile au fost realizate din organizarea de manifestări sportive, dintre care meciurile amicale au constituit sursa principală. În cursul anului trecut au fost organizate 34 de partide amicale, în afara celor 32 de jocuri oficiale (13 — Divizia C, 2 — baraj, 15 — Divizia

B și 2 — Cupa României). La toate aceste întîlniri, numărul spectatorilor s-a cifrat în jurul a 5-6000, iar la unele „amicale” numărul acestora a ajuns la aproape 8000.

un loc fruntaș. Dintre ele menționăm pe acelea referitoare la educația sportivă a spectatorilor, cultivarea respectului față de adversari, îmbunătățirea și mai mult a relațiilor existente, principale, între secție, antrenor și jucători.

De asemenea, biroul și-a propus să controleze în continuare, antrenamentele echipei, pentru ca jucătorii să folosească din plin și cu bune rezultate condițiile optime de pregătire ce le-au fost create, ca dorințele susținătorilor să fie satisfăcute și echipa Gloria să se claseze pe un loc fruntaș.

Pampiliu VINTILA

CUM ÎȚI AȘTERNI...

DE CE A AJUNS ECHIPA ÎN ZONA RETROGRADĂRII

Ne-am deplasat într-una din zile în orașul Cugir și ne-am îndreptat spre Uzina metalurgică. Aici muncitorii au două pasiuni: munca și apoi fotbalul. Prima le dă mari satisfacții și trăiește sentimentul datoriei împlinite. A doua însă... Echipa lor, Metalurgistul, se află în zona retrogradării!

„Ne aflăm în biroul tov. Virgil Rapcea — vicepreședintele asociației sportive —, unde au mai venit Gheorghe Văduva, — președintele asociației —, Teodor Seacă — secretarul asociației, Cornel Dirjan — secretarul cu probleme tehnice al secției de fotbal — și Alexandru Pașcanu — antrenor la centrul de copii și juniori. Motivul este lesne de înțeles. Am vrut să aflăm care sînt cauzele care au dus la comportarea atât de slabă a echipei Metalurgistul Cugir în turul seriei a doua a Diviziei B, unde ocupă în clasament locul 14, cu 12 puncte, la o diferență de numai un punct față de „lanterna roșie”.

Cu sinceritate, cei cinci interlocutori ne-au explicat cauzele care au generat o asemenea stare de fapt. Iată-le:

● Lipsa de ambiție și ardoare a unora dintre jucători în unele meciuri, ceea ce a dovedit că nu sînt atașați de culorile asociației.

● Repetatele cazuri de indisciplina ale jucătorilor Mateescu (capul răutăților), Tripa, State și Borz, care i-au influențat negativ și pe alți jucători tineri și față de care alți biroul secției de fotbal, cit și conducerea asociației sportive au manifestat toleranță, lipsă de fermitate în îndeplinirea propriilor hotărîri. De exemplu,

Tripa, scos din lot, a fost reprimat într-un timp relativ scurt, iar Mateescu, căruia i s-a dat un ultim avertisment — mai mult formal — continuă să-și facă de cap, în compania lui... Bachus”!

● Superficialitate și dezinteres în pregătire din partea jucătorilor, datorită și insuficienței cunoștințe metodice și pedagogice ale antrenorului N. Petrescu.

● Inexistența unei idei de joc corespunzătoare posibilităților jucătorilor, situație care a dus la evoluții în salturi, accentul fiind pus numai pe fortificarea apărării (atît în jocurile de acasă, cit și în cele din deplasare), neglijîndu-se total îmbunătățirea activității atacului, compartimentul nevralgic al echipei.

● Jucătorii noi transferați — Racksi, Roman, Cioca, State, Bunea și Ionescu — nu au reușit să se încadreze în jocul echipei, randamentul lor fiind foarte scăzut. Ultimii doi au și primit dezlegarea la sfîrșitul turului.

● Numărul insuficient de

antrenamente cuprinse într-un ciclu săptămînal (doar trei, plus jocul-scoală), scăzute ca intensitate și volum și efectuate șablon, după aceleași tipare, fără folosirea aparatelor ajutoare (deși existente), ceea ce a generat o stare de apatie, de plictiseală printre jucători.

Iată, deci marile defici-

re, fapt care nu a adus nimic nou în evoluția echipei. De altfel, în ultimii ani, dintre juniorii promovați doar patru fac parte astăzi din lotul echipei (Borz, Evi, Salca, Codea). În rest, în actualul lot sînt 14 jucători proveniți de la alte formații, unii dintre ei veniți la Cugir nu de dragul

METALURGISTUL Cugir

ențe care au contribuit ca Metalurgistul Cugir, după cele 15 etape, să ocupe o poziție precară, pe care nicidecum n-a avut-o în cei 11 ani de activitate neîntreruptă în Divizia B.

La șirul marilor greșeli s-a adăugat și aceea din perioada precompetițională de vară. Atunci, după ce opt jucători au primit dezlegarea (fie ca necorespunzători, fie din alte motive), conducerea secției de fotbal în loc să-și îndrepte privirile spre propria-i pepinieră, a preferat să legitimeze o serie de jucători de la alte echipe (o veche practică la Cugir), unii fără valoa-

re, fapt care nu a adus nimic nou în evoluția echipei.

Ne întrebăm: de ce nu se acordă un credit sporit elementelor de perspectivă existente în cadrul centrului de copii și juniori, acolo unde după cele constatate, se desfășoară o activitate bună și de unde pot fi promovați cu mai mult curaj cîțiva din cei 40 de juniori?

În ședința de analiză care a avut loc la 6 Ianuarie, conducerea tehnică a echipei (cu toate lipsurile semnalate) i-a fost din nou încredințată antrenorului N. Petrescu. Deși acesta are un contract, pe care trebuia să-l onoreze, a plecat

fără nici o explicație la București și nu s-a mai întors nici pînă astăzi. Acum echipa este antrenată de instructorul Ioan Buncic de la centrul de copii și juniori. Nu ne îndoiim de priceperea acestui vechi tehnician, în vîrstă de 57 de ani. Dar, considerăm că tocmai această perioadă în care antrenamentele trebuie să se desfășoare la cel mai înalt nivel și cu toată seriozitatea, la timona echipei are necesară prezența unui antrenor calificat. Acest aspect trebuie să preocupe într-o foarte mare măsură conducerea asociației și în cel mai scurt timp să se găsească o soluție eficientă.

La Cugir există condiții bune de lucru. Un stadion gazonat cu anexe corespunzătoare, și mulți iubitori ai fotbalului (10 000 de membri cotizanți ai asociației sportive). Toate aceste condiții trebuie onorate însă printr-o totală dăruire a jucătorilor atît în procesul de instruire, cit și în jocuri. Învățînd din greșelile săvîrșite în trecut, biroul secției are datoria să fie mult mai ferm față de orice abatere disciplinară în așa fel încît să asigure un climat sănătos de lucru care în returul campionatului să se reflecte prin jocuri de calitate, atît de necesare ieșirii echipei Metalurgistul Cugir din zona periculoasă a clasamentului.

Gheorghe NERTEA

● DOUA BUCURII ȘI O TRISTEȚE. Ionel Cheiba, din comuna Vicovul de Sus — Suceava, ne scrie că, la hotarul dintre 1972 și 1973, a trăit două mari bucurii și o tristețe aproape coplesitoare. „Prima satisfacție mi-a oferit-o Steaua, echipa pe care o simpatizez, care a devenit campioană de toamnă. A doua bucurie a venit din partea jucătorului dinamovist Cornel Dinu, cîștigătorul „Trofeului FOTBAL”, declarat pe drept cel mai bun jucător român al anului 1972...”

— Și tristețea... coplesitoare?

„Printre primii zece jucători ai anului trecut l-am căutat și pe Dumitrache. Degeaba, nu l-am găsit și mi-a părut tare rău. Acum, la început de an, îmi permit să-l rog să facă tot posibilul pentru a redeveni jucătorul atît de mult apreciat și stimat, cu puțin timp în urmă. Și aș dori să nu mai aibă nicidecum prilejul de a trece pe la comisia de disciplină...”

— Mai cu seamă că, recent, împreună cu Raducanu și Dobrin (v-am trimis, cu plăcere, o poză a celor trei, dar nu avem) au primit un ultim avertisment din partea Biroului federal.

● SCRISOAREA SAPTĂMÎNII. Numele meu este Tudor Cobanu, am 28 de ani și lucrez la Întreprinderea de salubritate București. M-am hotărît să vă scriu dintr-un motiv extrem de serios, lată despre ce este vorba. Legitim la Metrom Brașov, am participat cu intermitențe la antrenamentele echipei, făcînd naveta București—Brașov. Dar, în același timp, am început să beau. Am preferat unei pregătiri serioase, fumul de țigară, cafeaua și paharul cu alcool, pierzîndu-mi timpul prin circumile din cartierul bucoarestean. Pînă cînd m-am trezit pe patul unui spital, pentru dezaicoolizare. Asociația Metrom mi-a eliberat dezlegarea la care a atînat și o scurtă caracterizare. Am fost chemat la F.R.F., tov. Florea Fanăsescu atrăgîndu-mi în aud serios atenția asupra viciului meu nesportiv. Mi-a citit și acea caracterizare care se încheia cu o afirmație dureroasă: „Este un individ pe care nu se mai poate conta și în care nimeni nu mai are încredere”. Această m-a făcut să roșesc pentru prima dată în viață, să-mi fie rușine de mine însumi. Voiam să dispar din fața unui om integru, cu un binemeritat prestigiu în îndrumarea fotbalului nostru. Am analizat apoi, lucid, situația mea și, nu știu dacă voi mai putea fi crezut de cineva dar sint hotărît să nu mai repet faptele acelea pe care le-am făcut. Acum, antrenorii care mă cunosc nu-mi mai dau credit, mă oculesc. Aș dori din tot sufletul să aflu ce totii că nu mai sint ce am fost, că lucrurile s-au schimbat din toate punctele de vedere. Îi rog să-mi acorde încă o șansă. Una singură. Fiecărui om trebuie să i se mai acorde o ultimă șansă. Vă rog să-mi îndonați o mină de ajutor la tentativa mea de a reveni pe linia de plutire. Vă mulțumesc anticipat...”

● RADUCANU ȘI... PĂRINTELE SĂU FOTBALIST. Fazakas Moise Barait din Covasna nu mai poate... dormi din clipa în care s-a anunțat noui lot al „tricolorilor”. „Raducanu a ajuns înrași în națională? Cum e posibil? Eu nu-l înțeleg pe Valentin Stănescu. De ce a apelat la un om cu atîtea abateri disciplinare și sancțiuni, la un portar cu atîtea goluri primite gratuit?!”

— Dar și cu altele salvate senzațional.

„Orice mi s-ar spune, oricîte argumente pro s-ar aduce, Raducanu nu mai merită cîstea de a apăra poarta echipei naționale. Noul antrenor va pierde pe mina acestui jucător atît de nesperios”.

— Valentin Stănescu e portar de meserie, stimat tov. Fazakas. Tot el este cel care l-a descoperit pe Raducanu și a făcut din el un portar de valoare. Raducanu nu-l poate trăda pe cel care l-a fost... părinte fotbalistic. Cel puțin, așa ne place să credem...”

● P E S C U R T

Nina Marin (București): Dumitrache are o soră mai mare; Alexandru Dumitru (Galați): Nu stă în puterea noastră să vă ajutăm. Adresați-vă Consiliului Județean pentru educație fizică și sport Galați: Petru Dobo (Huși): În timpul meciului Borussia Mönchengladbach—Internationale Boninsegna a fost lovit în cap cu o cutie de conserve și Borussia n-a mai beneficiat de rezultată pe care-l obținuse. Fiind obligată să reîncepe meciul pe un alt teren: Tiberiu Popescu (Brazi Prahova): Nu avem fotografiile pe care ni le solicitați.

A ÎNCEPUT MECIUL AJAX - BAYERN!

Deocamdată, „ostilitățile” se reduc la urmărirea reciprocă a echipelor, la care au recurs, pentru o mai bună documentare, cei doi antrenori, Ștefan Covaci și Udo Lattek, deși Ajax și Bayern s-au întâlnit la începutul actualului sezon în două partide amicale (5-0 și 2-1 pentru Ajax). Dar, un plus de informare nu strică, astfel că Ștefan Covaci a vizionat meciul Aston Villa - Bayern, disputat recent în Anglia, iar Lattek cele două partide Ajax - Rangers.

În timp ce Covaci s-a abținut însă de la orice comentarii, colegul și... vizitorul său adversar Lattek n-a ezitat să-și împărtășească impresiile culese la cele două meciuri ale lui Ajax. N-a ascuns că jocul l-a cam decepționat, dar nu-și face nici o iluzie că până la 7 martie Ajax nu va reveni la nivelul cunoscut: „Am să urmăresc echipa din Amsterdam cu o săptămână înaintea primei partide

JOHANN CRUYFF

din Cupa campionilor, în derbiul olandez Ajax - Feyenoord. Atunci cred că am să văd pe adevăratul Ajax”.

AJAX FAVORIT, BAYERN OUTSIDER!

Aceasta este opinia lui Lattek, care recunoaște — după cum se exprimă într-un interviu: „Ajax, ca și Bayern, are doi sau trei jucători de excepție care pot face ei singuri să incline balanța în favoarea echipei lor. Totuși, mărturisesc foarte sincer că echipa olandeză îmi pare mai omogenă decât Bayern. Forțele sale sînt po-

te mai bine repartizate. Ajax marchează indiscutabil un punct de superioritate în posturile de extremă. Ajax este favoritul acestui șoc. Noi ne acomodăm foarte bine cu rolul de outsider și vom încerca să provocăm surpriza”.

NU-L DAU PE MÜLLER PENTRU CRUYFF!

Aprecierile lui Lattek se îndreaptă în mod special spre Cruyff, atacantul lui Ajax, cu care, totuși, nu l-ar schimba pe Müller. Mărturisește, totuși, sincer, că „dacă i-aș avea pe amândoi în echipă aș fi încântat”. Și explică de ce, în același timp, justificând preferința pentru Müller:

„Ei sînt, evident, jucători foarte buni, dar și foarte diferiți. De altfel, în echipele lor nu joacă același rol. Cruyff participă mai mult decât Müller la pregătirea atacurilor și este mult mai tăios și redutabil decât Gerd în cursele lungi cu mingea la picior. În schimb Müller este mai abil, mai oportun pe distanțe mici și în apropierea porții”.

PLAN ANTI-CRUYFF

Valoarea lui Cruyff, încontestabil cel mai periculos atacant al olandezilor, l-a făcut pe Lattek să reflecteze la măsuri pentru anihilarea lui. „Este

GERD MÜLLER

o problemă care mă frământă — a spus Lattek. Mi-a venit o idee despre care am vorbit și cu jucătorii mei și am constatat că și ei s-au gândit exact la același lucru. Nu-i nimic revoluționar, dar n-o pot spune. Tot ceea ce pot afirma este că nu Müller va fi cel care va fi însărcinat cu supravegherea lui Cruyff”.

Lattek a dat semnalul de începere. Vorn vedea cu alt prilej replica lui Ștefan Covaci, pentru că și el are o problemă, care se numește... Müller.

Carnet extern

FĂRĂ SCORURI EGALE?

Interesantul experiment anunțat de federația sovietică de fotbal în campionatul unional de anul acesta, a stîrnit curiozitate și discuții în presa străină de specialitate.

În general, întrebarea pe care și-au pus-o cei mai mulți a fost următoarea: excluzînd rezultatele de egalitate (prin executarea de lovitură de la 11 m după cele 90 minute de joc) echipele vor renunța la jocul defensiv și vor deveni mai ofensive, fotbalul va câștiga mai mult în eficacitate?

Fără discuție că există — mai ales la echipele de valoare medie sau submedie — tendința de a juca la „mîca ciupeală” în deplasare. Dar nu aceasta poate constitui un argument, ci — după noi — abundența de meciuri nule. Or, o mică statistică ne-a condus la următoarele constatări: în R.F.G., după 153 de jocuri din actualul campionat, meciurile nule (33) reprezentau 21,5%; în Scoția (după 180 jocuri) 21,6% (39); în Olanda (162 jocuri) 25,3% (41); în Portugalia (144) 25% (36); în Franța (200) 25,5% (51); în Irlanda de Nord (54) 17,6% (9); în România (120) 25,8% (31); în U.R.S.S. (240) 31,6% (76, din care 31, deci 12,9%, la scorul de 0-0).

Așadar, partidele egale n-au o pondere decisivă. Pe lângă faptul că este absolut normal ca două echipe puternice, practicînd un fotbal ofensiv, să termine la egalitate, e nedrept ca într-un campionat (deci o competiție de regularitate) să fie departajate de 11 m. După cum (celălalt aspect), se poate întîmpla ca o echipă care joacă defensiv să reușească un „nul” după 90 de minute și apoi, prin hazard (adversarul să rateze) să câștige la 11 m. În fotbal este cu putință și așa ceva.

După unii mai eficientă, cu efecte mai sigure, ar fi soluția mării la 3 a numărului de puncte acordate pentru o victorie.

Dar, să așteptăm rezultatul experimentului amintit.

Petre GAȚU

SOTUL MEU, PELE

PRIMUL INTERVIU ACORDAT DE ROSEMARY EDSON DO NASCIMENTO

Pentru prima oară de cînd deține rolul... de soție a celui mai cunoscut fotbalist al lumii, Rosemary Edson do Nascimento a dat un interviu în exclusivitate presei. În rîndurile care urmează vă prezentăm secvențe din convorbirea sa cu corespondenții ai presei străine și cu redactorii ai televiziunii și radioului din Peru.

— Cum au trecut zilele dinaintea marșării aceluia gol, nr. 1000?

— Ah, nu îmi mai amintuți de zilele acelea! Au fost îngrozitoare! Sotul meu, de obicei liniștit și calm, devenise de o nervozitate aproape insuportabilă. Mai cu seamă cînd, după golurile 998 și 999, cel al o mielea se lăsa așteptat. Toată lumea care îl înflinea, de la președintele clubului și pînă la suporteri, îi puneau aceeași antipatică și fără de răspuns întrebare: cînd marchezi golul nr. 1000?

— Și pînă la urmă a venit dintr-un penalty, nu?

— Da, în ziua aceea, parcă ieri s-a întîmplat, am rămas acasă. Pele a zis că e mai bine să nu merg la meci. Santos juca cu Vasco da Gama. M-am așezat, deci, în fața televizorului; cînd am văzut că se acordă penalty pentru Santos și că Pele va fi executantul am plecat din cameră. Cînd părinții mei care au rămas, stoici, la datorie, în fața micului ecran, au izbucnit în strigăte de bucurie, am revenit și eu. N-aș fi crezut că atingerea acestei performanțe să dezlănțuie atîta bucurie! Vă închipuiți cît eram de emoționată. Pe stadion, interviurile, fotografiările, felicitările nu se mai terminau. Am făcut o mică socoteală cu sotul meu, cînd a sosit acasă tirziu, noaptea: în ziua aceea îl interviuevaseră pentru televiziune de 23

de ori și îl fotografiaseră de peste o mie de ori! Fotoreporterii bătuseră, deci, și ei recordul golurilor marcate de Pele!

— Cum v-ați cunoscut?

— Tinerețea mea n-a fost deloc ușoară. Familia noastră o ducea foarte greu, așa că trebuia să contribuim și eu la întreținerea ei. Dimineața mergeam la școală, după amiaza lucram ca vânzătoare într-un magazin de discuri. La 15 ani devenisem o mare admiratoare a clubului Santos și m-am înscris în clubul suporterilor. Duminicile mergeam la clubul nostru, ascultam muzică, ne duceam și la alte partide ale echipelor Santos de cînd la cele de fotbal. Într-o zi, m-am dus la un meci de volei. Priveam cu toată atenția jocul cînd, la un moment dat, am simțit că cineva mă privește insistent. Era Pele. Așa ne-am cunoscut. După cîteva luni ne-am și căsătorit. Sînt fericită că sotul meu, pentru că a rămas un băiat foarte deschis și delicat, e un excelent tată de familie. Kelly Cristina și Edson — cei doi copii ai noștri — îi iubesc la nebunie. Cînd intră el în casă... eu dispar din preocupările și atenția lor. Apropo de copiii noștri: cînd s-a născut fetița, am anunțat peste tot că o vom numi Cristina Kelly. Ce să vezi? În lunile acelea, peste treizeci de mii de nou născute au primit același nume. Așa că la nașterea băiatului am ținut... secret cîteva săptămîni numele lui. Și i-am asigurat o oarecare exclusivitate.

— Ce vă doriți?

— Ca sotul meu să încheie sănătos activitatea fotbalistică și să devină al nostru. Pentru că, acum, el e mai mult un musafir pentru noi. Dar, cum vă spuneam, un musafir foarte drag.

Adevărul e că, în ultimii ani, ceva-ceva se făcuse pentru progresul fotbalului în Canada...

Se investiseră sume mai mari de bani, Canadian Soccer Association dăduse mai mult din coate, spînd jucători și antrenori din bătrîna Europă, participînd chiar la un bilet campionat, care s-a intitulat, cu trufie, „North American Soccer League”, dar care n-a fost altceva — după opinia unui confrate — decît „un copil născut mort”.

Bani, însă, s-au terminat repede, iar spectatorii nu s-au grăbit spre tribune; jucătorii au venit și au plecat; și fotbalul canadian n-a făcut — într-un deceniu — nici un progres vizibil. N-a izbutit nici mîcar calificarea la Jocurile Olimpice: la München a plecat o echipă americană de diletanți, doar să facă act de prezență...

Gîndindu-se cu amărăciune la faptul că jocul cu mingea a rămas, în Canada, mai ales un divertisment de sfîrșit de săptămîna al emigranților, în vreme ce oficialitățile nu l-au acordat nici cea mai mică importanță, Ian Dickson, președintele lui Ontario Soccer Association, caracteriza de minune o situație taxată drept fără ieșire: „În multe privințe, fotbalul nostru a fost privit ca o afacere, nu ca un sport. Recunoașterea acestui fapt ar însemna ca înșela, mare lucru”.

Ani de zile, nimeni n-a recunoscut așa ceva...

„PRIORITATEA NUMARUL UNU...”

Situația părea clară. Fotbalul canadian îi pusese mulți cruce, cînd — ca o ploaie tocată din senin — ministrul

Franck Pike, unul dintre cei ce crede că fotbalul canadian își va spune curînd cuvînt pe plan mondial... Realism sau... optimism fără acoperire?

Sănătății și Binele Public, în subordinea căruia se adă și Amateur Sport Directorate, a convocat, în toamnă, o conferință de presă, declarînd că guvernul, revizîndu-și atitudinea față de fotbal, a ajuns la concluzia — stupefiantă pentru asistență — că „în momentul de față acesta are prioritatea numărul unu între sporturi”!

Asaltat de gazetari, John Munro a făcut cunoscută intenția oficială de a „transforma fotbalul într-un adevărat sport”, oferînd asigurări în privința unui „tratament financiar superior din partea guvernului și invitînd

organizațiile de specialitate să se unească în vederea întocmirii unui plan național, în cadrul căruia — a subliniat ministrul — accentul va cădea pe răspîndirea jocului cu balonul rotund în rîndul tineretului, îndeosebi în școli”.

După păreri autorizate, subiectul interes arătat de forurile oficiale din Ottawa jocul cu mingea s-ar lega — ca primă sugestie — de Olimpiada din 1976, a cărei organizare revine Montrealului, ceea ce ar însemna — în virtutea regulamentului actual — participarea automată la faza finală a reprezentativei de fotbal a Canadei!

În plin „relache”, cînd fotbalul canadian hibernează din cauza iernii nemiloase, oficialitățile de la C.S.A. — sperînd în inaugurarea unei prime Ligi naționale, incluzînd echipele întregului teritoriu, de la coasta Atlanticului la cea a Pacificului — tratează intens cu companiile aeriene în vederea reducerii prețurilor, cînd s-a ajunsă totodată la o înțelegere cu toate grupările profesionale de hockey, al căror jucători sub 20 de ani ar urma să se încadreze, pe timpul verii, în mișcarea fotbalistică, participarea în campionatul de soccer fiind o condiție sine qua non pentru ieșirea pe gheață...

UN CAMPIONAT MONDIAL ÎN... COMPENSAȚIE I?

În vreme ce interesul în jurul balonului rotund crește, managerul John McMahon și directorul tehnic Franck Pike depun eforturi supraomenești pentru a găsi acei jucători tineri de care echipa națională are nevoie pentru un dublu sezon: J. O. din 1976 și pre-

limiaările campionatului mondial din 1978.

Dacă ar fi să judecăm după faptul că o selecționată canadiană a realizat, recent, un prestigios 1-1 în fața unei echipe a primei lîgi din Mexic, chiar pe stadionul „Azteca”, ar trebui să-l considerăm pe Pike lansat pe drumul cel bun, cu atât mai mult cît din cel nou amator care au evoluat în meciul amintit, șapte nu împliniseră încă vîrsta de 22 de ani. Franck Pike, însă, e de altă părere, susținînd că jucătorii săi sînt mult prea „cruzi”, că au nevoie de neamurate meciuri internaționale și că rezultatul din Mexic n-a fost caracteristic pentru destinul unei echipe reprezentative care „acuză dramatic lipsa contactelor internaționale”.

Urînd aceeași politică, a întărit legăturilor cu fotbalul celorlalte continente, Canadian Soccer Association și-a făcut cunoscută intenția de a organiza, în 1976, un prim campionat mondial de fotbal amator, în eventualitatea în care acest sport va fi expulzat — după cum a lăsat să se înțeleagă la München, noul președinte al C.I.O. — din lista Jocurilor Olimpice, înlocuind chiar cu Montreal.

„Ne vom adresa la F.I.F.A. pentru a cere un compensație mondial drept compensație pentru eventuala pierdere a turneului olimpic de fotbal” — afirmă M. King, secretarul executiv al Ligi.

Așadar, în cluda unui start potent soccerul canadian aflat doar la începutul unui drum sinuos, aștează — iată — veleități proprii marilor experți.

Rămîne de văzut cît a fost vorbă și cît va fi fapt!

PANORAMIC

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1972

4

IULIE

- Kuala Lumpur, 19: INDONESIA — TAILANDA 3-2 (0-1) T.M.
- Ipoh, 19: COREEA DE SUD — SINGAPORE 4-1 (3-1) T.M.
- Kuala Lumpur, 20: FILIPINE — SHRI LANKA 4-1 (2-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 20: JAPONIA — BIRMANIA 6-1 (2-1) T.M.
- Kuala Lumpur, 21: MALAEZIA — TAILANDA 2-0 (2-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 21: HONG KONG — INDONESIA 1-0 (0-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 22: CAMBODIA — SHRI LANKA 6-1 (3-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 22: MALAEZIA — JAPONIA 3-1 (1-1) T.M.
- Kuala Lumpur, 23: MALAEZIA — SINGAPORE 2-0 (1-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 23: COREEA DE SUD — INDONESIA 2-0 (0-0) T.M.
- Ipoh, 23: BIRMANIA — FILIPINE 1-1 (1-0) T.M.
- Ipoh, 23: HONG KONG — TAILANDA 2-2 (1-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 25: SINGAPORE — SHRI LANKA 6-1 (2-1) T.M.
- Kuala Lumpur, 26: INDONESIA — BIRMANIA 3-2 (1-1) T.M.
- Kuala Lumpur, 26: COREEA DE SUD — JAPONIA 3-0 (1-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 28: CAMBODIA — HONG KONG 1-0 (0-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 29: TAILANDA — FILIPINE 4-0 (1-0) T.M.
- Kuala Lumpur, 29: COREEA DE SUD — MALAEZIA 2-1 (1-0) T.M.

AUGUST

- Stavanger, 2: NORVEGIA — ISLANDA 4-1 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Fugiset, Turmlund, Hestad, T. Johansson (N), Ostenson (I). 8.000 spectatori.
- Lagos, 5: NIGERIA — CONGO 2-1 (0-1) p.C.M.
- Stockholm, 6: SUECIA — U.R.S.S. 4-1 (1-3) A
Au marcat: Edström — 3. Paalsson (S), Eliseev, Andriassian, Semenov, Blohin (U.R.S.S.). 30.000 spectatori.
Suedia: Heistrom — Hult, Kristensson (Maalberg), Cronquist, Grip, Flink, Petsson, Larsson, Kindvall (Paalsson), Ahlstrom (Sandberg), Edström.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuaşvili, Kaplicini, Olşanski, Lovcev, Ieskov, Kuksov, Andriassian, Semenov, Eliseev, Oniscenko (Plohin).
Arbitru: Valen (Norvegia).
- Brazzaville, 15: CONGO — NIGERIA 1-1 (0-1) p.C.M.
- St. Jean de Terre Neuve, 20: CANADA — S.U.A. 3-2 (2-0) p.C.M.
Au marcat: Parsons, Twamley, Johnson (C), Roy, Getzinger (SUA).
Canada: Howard — Sam Lenarduzzi, Grant, Lecce, Twamley, Douglas (Mackay), Ellett, Young (Robinson), Johnson, Parsons, Schiraldi.
S.U.A.: Banach (Winter) — Hamlyn, Walner, Mata (Hausmann), Getzinger, Rensing, McBride, Krat, Barto, Moore, Roy (Gelmer).
Arbitru: D. Parsons (Bermude).
- Toronto, 24: CANADA — MEXIC 3-1 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Borbolla.
Canada: Howard — Sam Lenarduzzi, Grant, Ellett, Twamley, Douglas (Mackay), Lecce, Young (Robinson), Johnson, Parsons, Schiraldi.
Mexic: Calderon — Bermudez, Guzman, Hernandez, Sanchez, Victorino, Poulido, Bustos, De la Torre, Borbolla.
Arbitru: K. Chaplin (Jamaica).
- Nürnberg, 27: UNGARIA — IRAN 5-0 (1-0) T.F.O.
Au marcat: A. Dunai — 3. Varadi, L. Zozma. 2.000 spectatori.
Ungaria: Gecci (Rothermel), Vepl, Pancesics, P. Juhász, Szűcs, Vidas, Kocsis (Branikovic).
Iran: Naser — Ashraf, Halvaei, Kargarjam, Ghelichkhani, Parvin, Jabbari (Vafakhah), Sadeghi, Iranpak, Sharafi, Rashidi.
Arbitru: G. Velasquez (Columbia).
- Regensburg, 28: U.R.S.S. — BIRMANIA 1-0 (0-0) T.F.O.
Au marcat: Kolotov. 6.000 spectatori.

- torl.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuaşvili, Sabo, Kaplicini, Istomin, Andriassian (Zanazanian), Kuksov, Kolotov, Oniscenko (Blohin), Eliseev, Evriujihin.
Birmania: Tin Aung — San, Maung, Tin Sein, Myo, Aye Maung, I. Aye Maung II, Ye, Win, Than, Tin Aung Moe (Myint).
Arbitru: K. Palotai (Ungaria).
- München, 28: R.D. GERMANA — GHANA 4-0 (2-0) T.F.O.
Au marcat: Kreische — 2. Streich, Sparwasser. 40.000 spectatori.
R.D. Germana: Croy — Kurbjuweit (Irmischer), Zapf, Weise, Bransch, Pommerenke, Sparwasser, Kreische, Streich (Schulenburg), P. Ducke, Watzlich.
Ghana: Mensah — Akueteh, Acquah, Mingle, Eshun, Sunday, Kofi (Lampley), Sam, Caribah, Owusu, Jabir.
Arbitru: M. Wueritz (S.U.A.).
- Augsburg, 29: DANEMARCA — IRAN 4-0 (3-0) T.F.O.
Au marcat: A. Hansen — 2. Simonsen, Nygaard. 3.500 spectatori.
Danemarca: Therkilosen — Ahlberg, Andersen, Rontved, J. Rasmussen, (Podersen), M. Hansen (Rasmussen), J. Hansen, Nygaard, Simonsen, A. Hansen, Bak.
Iran: Naser — Halvaei, Kargarjam, Ghelichkhani, Parvin, Sadeghi, Iranpak, Vafakhah, Ghorab, Monjati (Khordheh), Rashidi.
Arbitru: A. Ziani (Maroc).

- Baltimore, 29: S.U.A. — CANADA 2-2 (2-1) p.C.M.
Au marcat: Roy, Barto (S.U.A.), Mackay, Douglas (C).
Arbitru: J. Henriquez (El Salvador).
- Praga, 30: CEHOSLOVACIA — OLANDA 1-2 (0-1) A.
Au marcat: Cruyff, Neeskens (O), Hagara (C).
Cehoslovacia: Viktor — Dobias, L. Zlocha, Dvorak, Hagara, Polak, Hicovsky, Medvid, F. Vesely, Stratil, Herda.
Olanda: van Beveren — Schneider, Hulshoff, Mansveld, Krol, van Hangeem, Neeskens, De Jong, Pahlplatz, Cruyff, Swart.

- München, 30: U.R.S.S. — SUDAN 2-1 (2-0) T.F.O.
Au marcat: Evriujihin. Zanazanian (U.R.S.S.), Nasreidin (S). 25.000 spectatori.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuaşvili, Sabo, Kaplicini, Istomin (Lovev), Zanazanian, Kuksov, Kolotov, Oniscenko (Hurilava), Eliseev, Evriujihin.
Sudan: Mohamed — Nagmeldin, Mamoud, Elsir, Sharafeldin, Mohsin, Bushra, Gafar, Abdo, Bushara, Nasreidin (Izzeldin).
Arbitru: F. Biwersi (R.F.G.).

- Regensburg, 30: POLONIA — GHANA 4-0 (1-0) T.F.O.
Au marcat: Lubanski, Gadocha — 2. Deyna. 2.200 spectatori.
Polonia: Kostka — Szymanowski, Gorgon, Anczok, Cmikiewicz, Maszczyk, Deyna, Lubanski, Gadocha, Kmiecik (Maszczyk), Kraska.
Ghana: Acquah — Mingle, Eshun, Sunday, Lampley, Caribah, Jabir, Boye (Odame), Sam, Gharley, Mensah.
Arbitru: Kan Chee Lee (Hong Kong).

- Augsburg, 31: UNGARIA — DANEMARCA 2-0 (1-0) T.F.O.
Au marcat: Dunai II — 2. 8.500 spectatori.
Ungaria: Gecci — Vepl, Pancesics, P. Juhász, Szűcs, Kozma (Toth), Dunai I, Varadi, Dunai II, Balint, Kocsis (Kü).
Danemarca: Therkilosen (Hulderbrandt) — Ahlberg, Andersen, Rontved, Rasmussen, H. Hansen, J. Hansen, Nygaard, Simonsen, A. Hansen, Bak.
Arbitru: Poh Hwa Oel (Malaezia).

- Ingolstadt, 31: MAROC — MALAEZIA 6-0 (4-0) T.F.O.
Au marcat: Lamrani, Faras — 3. El Filali, Mohamed. 2.500 spectatori.
Maroc: Hazzaz — Benkhrit (Yaghcha), Elbakhti, El Filali, Faras, Hadry, Ihardane, Lamrani, Mohamed, Najah, Tazi (Merzag).
Malaezia: Wong Kam (Bahwand), Othman, Namat, Chandran, Sob, Zawawi, Hamzah, Wong Choon, Salih, Shaharuddin, Look.
Arbitru: K. Palotai (Ungaria).

SEPTEMBRIE

- Passau, 1: BIRMANIA — SUDAN 2-0 (1-0) T.F.O.
Au marcat: Than, Tin Aung Moe. 2.000 spectatori.
Birmania: Tin Aung — San, Maung, Tin Sein, Myo, Aye Maung I, Aye Maung II, Ye, Win, Than, Tin Aung Moe.
Sudan: Mohamed — Mamoud, Nagmeldin, Gafar, Elsir, Dushra (Izzeldin), Bushara, Nasreidin, Abdo, Sharafeldin, Mohsin.
Arbitru: M. Srodecki (Polonia).
- Nürnberg, 1: POLONIA — R.D. GERMANA 2-1 (1-1) T.F.O.
Au marcat: Gorgon — 2 (P), Streich (R.D.G.). 10.000 spectatori.
Polonia: Kostka — Szymanowski, Gorgon, Anczok, Cmikiewicz, Deyna, Lubanski, Gadocha, Kraska, Ostafinski (Szymczak), Gut.
R.D.G.: Croy — Kurbjuweit (Pommerenke), Zapf, Weise, Bransch, Irmischer, Sparwasser, Kreische, Streich, Watzlich (Ganzera), P. Ducke.
Arbitru: W. Winsemann (Canada).

- Streich, Watzlich (Ganzera), P. Ducke.
Arbitru: W. Winsemann (Canada).

- Pireu, 2: GRECIA — FRANȚA 1-3 (0-0) A.
Au marcat: Michel, Revelli, Larque (F), Sarafis (G).
Grecia: Christidis — Dimitriou, Tokas, Siniopoulos, Angelis, Sarafis, Domazos, Elefterakis, Stravopoulos (Pomonis), Antoniadis (Apostolides), Papaioannou.

- Franta: Carnus — Djorkaeff (Broissart), Quittet, Novi, Tresor, Michel, Adams, Larque, G. Lech (Loubet), Revelli, Bereta.
Arbitru: Pieroni (Italia).

- Passau, 3: UNGARIA — R.D. GERMANA 2-0 (0-0) T.F.O.
Au marcat: Dunai II, Toth. 2.500 spectatori.
Ungaria: Gecci — Vepl, Pancesics, P. Juhász, Szűcs, Toth, Dunai I, Varadi (Branikovic), Dunai II, Balint, Kocsis (Kü).
R.D.G.: Croy — Zapf, Weise, Bransch, Pommerenke (Irmischer), Sparwasser, Kreische, Streich, Seguin, P. Ducke, Ganzera (Kurbjuweit).
Arbitru: A. Marques (Brazilia).

- Craiova, 3: ROMANIA — AUSTRIA 1-1 (1-1) A.
Au marcat: Hickersberger (A), Dembrovski (R). 35.000 spectatori.
Romania: Raducanu — N. Ionescu, Sătmăreanu, Dinu, Deleanu, Dumitru (Hajnal), Nunweller VI, Lucescu, Dembrovski, Dobrin (Domide), Marcu.
Austria: Fuchsichler — Sara, Horvath, Schmidradner, Krieger, Purn, Hattenberger, Starek, Hickersberger, Kogelberger, Jara.
Arbitru: N. Mladenovic (Iugoslavia).

- Mexico City, 3: MEXICO — S.U.A. 3-1 (1-0) p.C.M.

- Regensburg, 3: DANEMARCA — POLONIA 1-1 (1-1) T.F.O.
Au marcat: A. Hansen (D), Deyna (P). 4.000 spectatori.
Danemarca: Therkilosen — Ahlberg, Andersen, Rontved, J. Rasmussen, J. Hansen, Nygaard, Somonsen, M. Rasmussen, A. Hansen, Bak.
Polonia: Kostka — Szymanowski, Gorgon, Anczok, Cmikiewicz, Maszczyk, Szoltysik (Gut), Deyna, Lubanski, Gadocha, Marx (Lato).
Arbitru: A. Aouissi (Algeria).

- München, 3: U.R.S.S. — MAROC 3-0 (2-0) T.F.O.
Au marcat: Semenov, Kolotov, Eliseev. 55.000 spectatori.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuaşvili (Istomin), Hurilava, Kaplicini, Zanazanian, Sabo, Kolotov, Evriujihin, Semenov (Eliseev), Blohin, Lovcev.
Maroc: Hazzaz — Zahraoui (Yaghghoha), Elbakhti, El Filali, Ihardane, Hadry, Faras, Lamrani, Mouhoub (Tazi), Najah, Benkhrit.
Arbitru: G. Velasquez (Columbia).

- Augsburg, 5: POLONIA — URSS 2-1 (0-1) T.F.O.
Au marcat: Blohin (U.R.S.S.), Deyna, Szoltysik (P). 5.000 spectatori.
Polonia: Kostka — Szymanowski, Gorgon (Kraska), Anczok, Cmikiewicz, Maszczyk, Deyna, Lubanski, Gadocha, Ostafinski, Gut (Szoltysik).
U.R.S.S.: Rudakov — Hurilava, Lovcev, Kaplicini, Kolotov, Semenov (Oniscenko), Evriujihin, Dzodzuaşvili, Zanazanian (Kuksov), Sabo, Blohin.
Arbitru: K. Oberg (Norvegia).

- Passau, 5: DANEMARCA — MAROC 3-1 (0-0) T.F.O.
Au marcat: Bak — 2, Prinzlau (D), Merzac (M). 3.100 spectatori.
Danemarca: Therkilosen — Ahlberg, Andersen, Rontved, J. Rasmussen, Ziegler, J. Hansen, Nygaard, Simonsen (M. Rasmussen), A. Hansen (Prinzlau), Bak.
Maroc: Hazzaz — Zahraoui, Elbakhti, El Filali, Ihardane, Merzag, Mouhoub, Mustafa (Zaghrif), Tazi (Mohamed), Najah, Benkhrit.
Arbitru: W. Winsemann (Canada).

- Mexico City, 6: MEXIC — CANADA 2-1 (1-1) p.C.M.
Au marcat: Victorino, Bustos (N), Robinson (C).
Mexic: Calderon — Bermudez, Guzman, Hernandez, Sanchez, De la Torre, Poulido, Victorino (Medina), Bustos, Borja, Borbolla.
Canada: Howard — Sam Lenarduzzi, Grant, Ellett, Twamley, Mackay, Young (Lecce), Robinson (Horricks), Johnson, Parsons, Douglas, Arbitru: T. Koetsier (Antilele Olandeze).

- Augsburg, 7: U.R.S.S. — DANEMARCA 4-0 (3-0) T.F.O.
Au marcat: Kolotov, Semenov, Blohin, Sabo. 4.000 spectatori.
U.R.S.S.: Pilgul — Hurilava, Lovcev, Kaplicini, Istomin, Semenov (Andriassian), Kolotov, Evriujihin, Kuksov, Sabo, Blohin (Olşanski).
Danemarca: Therkilosen — Ahlberg, Andersen, Rontved, J. Rasmussen, J. Hansen, Nygaard (H. Hansen), Simonsen, M. Rasmussen, A. Hansen, Bak.
Arbitru: D. Babakan (Turcia).

- Nürnberg, 7: POLONIA — MAROC 5-0 (3-0) T.F.O.
Au marcat: Kmiecik, Lubanski, Deyna — 2, Gadocha. 560 spectatori.
Polonia: Kostka — Szymanowski, Gorgon, Ostafinski, Anczok, Cmikiewicz (Maszczyk), Deyna, Kraska (Szoltysik), Kmiecik, Lubanski, Gadocha.
Maroc: Hazzaz — Zahraoui — Elbakhti, El Filali, Ihardane, Merzag, Faras, Lamrani, Tazi (Mouhoub), Mustapha, Benkrif.
Arbitru: F. Francescon (Italia).

- München, 9: U.R.S.S. — R.D. GERMANA 2-2 (2-1) T.F.O.
Au marcat: Blohin, Hurilava (U.R.S.S.), Kreische, Vogel (R.D.G.). 80.000 spectatori.
U.R.S.S.: Rudakov — Hurilava, Lovcev, Kaplicini, Istomin, Kolotov, Semenov (Andriassian), Olşanski, Zanazanian, Blohin, Evriujihin (Iakubik).
R.D.G.: Croy — Zapf, Weise, Bransch, Pommerenke (Sparwasser), Kreische, Streich, Seguin (Vogel), P. Ducke, Ganzera (Kurbjuweit).
Arbitru: A. Marques (Brazilia).

- München, 9: POLONIA — UNGARIA 2-1 (0-1) T.F.O.
Au marcat: Varadi (U), Deyna — 2 (P). 30.000 spectatori.
Polonia: Kostka — Gut, Gorgon, Anczok, Cmikiewicz, Maszczyk, Kraska, Deyna, Szoltysik, Lubanski, Gadocha (Szymczak).
Ungaria: Gecci — Vepl, Pancesics, P. Juhász, Szűcs, Kozma, Dunai I (Toth), Kü (Kocsis), Varadi, Dunai II, Balint.
Arbitru: K. Tschenecher (R.F.G.).

Minutul 91 al finalei turneului olimpic de la München (Polonia — Ungaria, 2-1). Jucătorii polonezi, se îmbrăţisează fericiţi

- Miami, 10: S.U.A. — MEXIC 1-2 (1-1) p.C.M.

- Torino, 20: ITALIA — IUGOSLAVIA 3-1 (0-0) A.
Au marcat: Riva, Chinaglia, Anastasi (I), Agropi — autogol (Iug.). 30.000 spectatori.
Italia: Zoff — Burgnich, Spinossi, Rosato, Marchetti, Agropi, Mazzola (Rivera), Capello (Benetti), Causio, Chinaglia (Anastasi), Riva.
Iugoslavia: Maric — Paunovic, Krivokuca (Boghicevic), Katalinski, Stjepanovic, Pavlovic, Nikezic (Popivoda), Acimovic, Petkovic (Vukovic), Santrac (Bjekovic), Gealci.

- Helsinki, 20: FINLANDA — ROMANIA 1-1 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Risanen (F), Nunweller VI (R). 7.000 spectatori.
Finlanda: Nevanpera — Kosonen, Rajantie, Saviomaa, Ranta, Heikkila, Fersell (Suonen), Toivola, Rissanen, Paatelainen, Nouranen (Flink).
Romania: Raducanu — Sătmăreanu, Dobru, Dinu, N. Ionescu, Dumitru, Nunweller VI, Lucescu, Domide, Neagu, Fl. Dumitrescu (Iordănescu).
Arbitru: S. Eksztajn (Polonia).

- San Juan, 26: PORTO RICO — HAITI 0-5 (0-3) p.C.M.

OCTOMBRIE

- Bamako, 1: MALI — MAURITANIA 11-0 (4-0) A
- Bamako, 3: MALI — GAMBIA 1-3 (1-2) A

- Copenhaga, 4: DANEMARCA — ELVEȚIA 1-1 (1-1) A
Au marcat: Olsen (D), Balmer (E). 10.800 spectatori.

- Danemarca: Henriksen — Rontved, J. Rasmussen, Andersen, Ahlberg, Bjerre, Hansen (Laudrup), Olsen, Bak, Nielsen (Nygaard), Simonsen.
Elveția: Deck — Mundschin, Stierli, Weibel, Ramseler (Guyot), Hasler, Demarmels (Meyer), Odermatt, Jean-dupeux (Kunzli), Müller, Balmer.
Arbitru: G. Schullenburg (R.F.G.).

- Alger, 4: ALGERIA — TURCIA 1-0 (0-0) A

- Oslo, 4: NORVEGIA — BELGIA 0-2 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Dolmans, Lambert. 10.000 spectatori.
Norvegia: Antonsen — Melik, Pettersen, Spydevold, Alsaker, Born, Berg, Haas (Johansson), Hestad (Berkeland), T. Fuglet, J. Fuglet.
Belgia: Piot — Heylens, Van den Daele, Thissen, Dolmans, (Maertens), Dockx, Polleus, Verheyen, Semeling, Lambert (Teugels), Van Himst.
Arbitru: W. Mollan (Scoția).

- Maseru, 4: LESOTHO — ZAMBIA 1-1 (0-0) A

- Hong Kong, 5: HONG KONG — SINGAPORE 2-3 (0-2) A

- Dresden, 7: R.D. GERMANA — FINLANDA 5-0 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Kreische, Sparwasser — 2. Streich — 2.
R.D.G.: Croy — Weise (Ganzera), Bransch, Sammer, Watzlich, Seguin, Pommerenke, Sparwasser, P. Ducke, Kreische, Streich.
Finlanda: Nevanpera — Kosonen, Rajantie, Saviomaa, Ranta, Forsell, Heikkila, Toivola, Rissanen, Suonen (Paatelainen), Flink (Nouranen).
Arbitru: L. Radunecv (Bulgaria).

- Luxemburg, 8: LUXEMBURG — ITALIA 0-4 (0-3) p.C.M.
Au marcat: Chinaglia, Riva — 2, Capello. 12.000 spectatori.
Luxemburg: Zender — Da Grava, Flenghi, Jeltz, J. Hoffmann, Romer, Weiss, Philippe, Dussier, Martin, Bamberg (J. P. Hoffmann).
Italia: Zoff — Burgnich, Bellugi, Rosato, Spinossi, Agropi, Mazzola, Rivera, Capello, Chinaglia, Riva.
Arbitru: R. Wurtz (Franta).

- Djakarta, 8: INDONESIA — AUSTRALIA 1-4 (0-0) T. A.

- Kampala, 8: UGANDA — KENYA 2-0 (1-0) A.

- Maseru, 8: LESOTHO — ZAMBIA 1-1 (0-0) A.

- Dar es Salaam, 10: TANZANIA — LESOTHO 4-1 (2-0) A.

- Londra, 11: ANGLIA — IUGOSLAVIA 1-1 (1-0) A.
Au marcat: Royle (A), Vladici (I). 50.000 spectatori.
Anglia: Shilton — Mills, Lampard, Moore, Blockley, Storey, Ball, Bell, Channon, Royle, Marsh.
Iugoslavia: Maric — Krivokuca, Stjepanovic, Pavlovic, Katalinski (Holcer), Paunovic, Acimovic, Vladici, Petkovic, Bajevic, Gealci.

- Madrid, 11: SPANIA — ARGENTINA 1-0 (1-0) A.
Au marcat: Asensi. 50.000 spectatori.
Spania: Iribar — Jose Luis, Gallego, Tonono, Benito, Irureta, Pirri, Asensi, Amancio, Quirino, Veldez.
Argentina: Cornevall — Wolff, Bargas, Heredia, Rosi, Brindisi, Merlo, J. L. Lopez, Alonso, Avallay, Ayala.
Arbitru: K. Tschenecher (R.F.G.).

- Mexico City, 13: MEXIC — COSTA RICA 3-0 (2-0) A.

- Paris, 13: FRANȚA — U.R.S.S. 1-0 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Bereta. 25.000 spectatori.
Franta: Carnus — Broissart, Quittet, Tresor, Rostagni, Michel, Adams, Chessa (Loubet), Revelli, Larque, Bereta.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuaşvili, Hurilava, Kaplicini, Lovcev, Fedotov, Olşanski, Kolotov, Istolai (Evriujihin), Semenov, Blohin (Puzaci).
Arbitru: R. Scheurer (Elveția).

- Saigon, 14: VIETNAMUL DE SUD — AUSTRALIA 0-2. A.

- Paris, 13: FRANȚA — U.R.S.S. 1-0 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Bereta. 25.000 spectatori.
Franta: Carnus — Broissart, Quittet, Tresor, Rostagni, Michel, Adams, Chessa (Loubet), Revelli, Larque, Bereta.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuaşvili, Hurilava, Kaplicini, Lovcev, Fedotov, Olşanski, Kolotov, Istolai (Evriujihin), Semenov, Blohin (Puzaci).
Arbitru: R. Scheurer (Elveția).

- Saigon, 14: VIETNAMUL DE SUD — AUSTRALIA 0-2. A.

- Paris, 13: FRANȚA — U.R.S.S. 1-0 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Bereta. 25.000 spectatori.

- Paris, 13: FRANȚA — U.R.S.S. 1-0 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Bereta. 25.000 spectatori.

Documentar realizat de Mircea TUDORAN

JOC PERICULOS ȘI AUTOPERICULOS

Am mai înfățișat, în această pagină, prin intermediul unor fotografii, câteva cazuri de infracțiuni petrecute în joc și în special cele care ilustrau jocul periculos. Revenim cu noi exemplificări pentru deplina documentare a iubitorilor fotbalului.

În această fotografie, jucătorul cu o dungă neagră pe tricou face un evident joc periculos, sărind cu piciorul spre capul adversarului care a plonjat în direcție opusă pentru a relua cu capul. Și, desigur, arbitrul îl va sancționa.

În schimb, în situația prezentată de a doua fotografie, jucătorul care greșește este apărătorul (în tricou de culoare închisă), pentru că se apleacă spre mingea pe care se pregătea s-o joace cu piciorul atacantul (tricou alb). Este vorba de o acțiune în care jucătorul riscă să fie lovit din vino sau, se auto-periclitează și în aceste cazuri regulamentul pe el îl sancționează. Numai că arbitrii mai uită de această prevedere care are menirea să apere jucătorii.

Muzeul doamnei Tussaud își va îmbogăți curind colecția celebrităților sportive de... cerea cu un nou star al fotbalului mondial: Bobby Moore, căpitanul echipei londoneze West Ham și al reprezentativei Angliei care în 1966 a cucerit titlul mondial.

Capul — în mărime naturală — al celebrului fotbalist englez a fost lucrat de tinăra sculptoriță Lynn Kramer. O vedeți în fotografie în faza de finalizare a lucrării sale.

extern MAGAZIN extern

„PRIMĂ” PENTRU... ÎNFRÎNGERE

Fotbalistul brazilian Ernesto Raul de la Cruzeiro avea dese discuții cu soția sa pe tema participării ei la concursul de pronosticuri. Raul îl interzicea ferm să joace de fiecare dată când era inclus în buletin meciul echipei sale. Dar, interdicția portarului Raul (postul ocupat de el la Cruzeiro) a fost zadarnică. Soția sa a continuat să joace și până la urmă a nimerit un buletin câștigător care i-a adus câteva sute de mii de cruzeiros. Ea n-a ezitat să indice înfrângerea echipei soțului său! Bineînțeles că Raul n-a mai avut motiv de supărare. Niciodată nu primise o „primă” atât de mare după un joc pierdut!

UN MODIST APRECIAZĂ CĂ...

„Arbitrii de fotbal n-ar trebui, de acum încolo, să poarte un echipament de culoare neagră... Negru, trist și plictisitor, este complet depășit”.

Sînt cuvintele unui englez, Ted Harris, care a propus o schimbare: echipamentul să fie multicolor și... pestriț, spunînd că „ambianța ar fi mai bună, pentru spectatori ca și pentru jucători”.

Propunerea nu-i deloc neinteresantă: Ted Harris este un specialist londonez în... mode.

LOCALITATEA PREFERATĂ A FOTBALIȘTILOR BULGARI

De mai multe sezoane, echipele fruntașe din R.P. Bulgaria își organizează antrenamentele de pregătire a sezonului de primăvară în localitatea Velingrad. Situată într-o vale din imediata vecinătate a Munților Rodope, la aproximativ 40 de kilometri de țărmurile Mării Egee, această stațiune beneficiază de o climă foarte blîndă. În plus numeroasele izvoare de apă termală au ajutat la amenajarea unor frumoase bazine și a altor instalații menite să asigure și tratamente hidrotérapeutice. La Velingrad a fost construită o piscină olimpică și, de doi ani, și un cochet stadion care beneficiază de un gazon de o ireproșabilă calitate. De notat că întreaga suprafață a terenului de joc este străbătută la o mică distanță de numeroase țevi prin care curge apa termală și, astfel, uscarea gazonului este asigurată în permanență.

Aproape fără excepție echipele de prima divizie a campionatului bulgar și-au efectuat pregătirea aici, ca să nu mai vorbim de loturile reprezentative.

PUBLICITATE

Iată că, după fotbalul din Austria și Franța, și cel din R. F. a Germaniei a devenit purtător de... firme comerciale. Prima echipă care a arborat pe tricouri reclama unei întreprinderi este Eintracht din Frankfurt pe Main. Jucătorii săi (ii vedeți în fotografie) au pe tricouri un cap de cerb, marca unei fabrici de... băuturi spirituoase.

„FLORI ÎN SQUADRA AZZURRA”

O ingenioasă inițiativă a clubului Juventus din Torino: a editat ilustrata alăturată pentru a-și populariza jucătorii selecționați în reprezentativa Italiei și, implicit, pentru a-și sublinia contribuția sa la alcătuirea naționalei. Cele cinci „flori” sînt, de la stînga la dreapta, Anastasi, Causio și Spinosi, iar jos Capello și Marchetti. Numai că „florile” au palit în meciul cu Turcia de la Napoli...

FOTBALUL ÎNCEPE ÎN ȘCOALĂ

Cu această fotografie expresivă (în stînga) îndeamnă ziarul elvețian SPORT la extinderea activității fotbalistice în rîndul școlărilor, o bună pepinieră pentru fotbalul de performanță. Un adevăr de care se conving foarte mulți.

● La 18 februarie campionatul Olandei este suspendat. Vreun meci al reprezentativei? Vreun convocare a lotului? Nicidcum! În aceea zi au loc în „țara lălelor” întreceri pentru campionatul mondial de patinaj viteză și federația de specialitate nu vrea să suporte concurența unui sport la fel de popular acolo ca și fotbalul.

● Federația engleză studiază cu atenție modificarea regulamentului cupei în sensul că, în finală, după 90 de minute, în caz de egalitate, să nu se mai dispute prelungiri, ci să se programeze rejucarea pe încă 90 de minute, după 48 de ore. Mulți spun că și argumentul financiar ar fi la mijloc, știut fiind că niciodată nu rămîne un bilet nevîndut la finalele Cupei Angliei.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Traian ONICEL

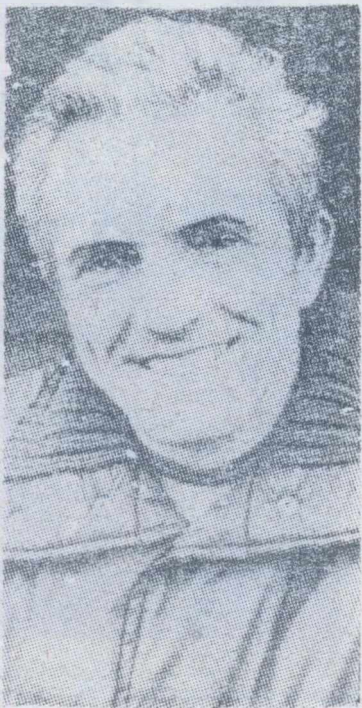
„România a cedat un punct Finlandei... ...noi n-am câștigat încă acest punct”

18 fotbaliști ai selecției R.D. Germane, recrutați în majoritate de la trei cluburi (Dynamo Dresden, F.C. Carl Zeiss Jena și F.C. Magdeburg) se află în America de Sud într-un turneu care urmărește același obiectiv ca și turneul lotului nostru: pregătirea echipei în vederea preliminariilor C.M. Formația R.D. Germane — a treia la J.O. de la München, la egalitate cu U.R.S.S. — este una din candidatele la turneul final C.M. și sortii au vrut ca ea să facă parte din aceeași grupă cu reprezentativa noastră. Iată de ce turneul pe care ea îl întreprinde în America de Sud ne interesează de aproape și de ce la fel de mult ne-a interesat un recent interviu cu antrenorul Georg Buschner, antrenorul lotului, interviu publicat de revista „DIE NEUE FUSSBALLWOCH” (precurat: Fu-Wo), din Berlin.

În acest interviu sunt abordate o serie de aspecte legate de activitatea trecută și viitoare a reprezentativei R.D. Germane. Georg Buschner își mărturisește gândurile și expune ideile, într-un mod sobru și ponderat, în legătură cu pregătirea lotului, cu problemele lui. Vom spune din cuprinsul acestui interviu câteva fragmente, principale care ne interesează mai direct.

După ce a subliniat că medalia de bronz cucerită la J.O. nu trebuie supraapreciată, pentru că turneul n-a constituit o măsurătoare reală a valorilor, dar că — totuși — a contribuit la cristalizarea lotului său, care va trebui testat și definitivat în numeroase jocuri internaționale din acest sezon (și cu ajutorul antrenorilor cluburilor, colaborarea cu aceștia fiind normalizată), Georg Buschner s-a referit la ancheta

• GEORG BUSCHNER, ANTRENORUL ECHIIPEI R.D. GERMANE, DESPRE PRELIMINARIILE C.M., MECIURILE CU ROMÂNIA ȘI PROBLEMELE LOTULUI SĂU

Georg BUSCHNER

„Fu-Wo” cu privire la șansele de calificare ale echipei R.D. Germane (20 din 21 au indicat calificarea ei):

„Mărturisesc cinstit că nu-mi

prea place să aud asemenea pronosticuri. E natural că majoritatea vorbește bine de noi, că avem condiții de start bune. Dar acești oameni țin cont de faptul că echipa României a cedat un punct Finlandei. Asta este adevărat, dar tot atât de adevărat este că noi n-am câștigat încă acest punct în Finlanda. Am mai avut și altădată șanse de calificare și am rămas până la urmă cu speranța. Sunt de părere să vorbim mai puțin de aceste condiții favorabile și să ne pregătim cum trebuie, pentru că nimic nu este încă decis.”

La remarcă autorului că echipa României este cel mai puternic adversar, antrenorul lotului R.D.G. a replicat:

„Este adevărat, dar noi nu subapreciem nici pe Finlanda și nici pe Albania. În special meciul cu aceasta din urmă va fi foarte disputat. Am urmărit oarecând echipa la București. Deși românii au fost superiori, ei au câștigat foarte greu, așa putea spune cu două goluri din greșeli de apărare. Desigur că românii, după ce au fost finalisti în Mexic, vor face totul să fie prezenți și în R.F.G.”.

În continuare, discuția a abordat problemele lotului R.D. Germane, la care Buschner a precizat:

„Cea mai importantă problemă este găsirea atacanților apri-

siri, penetranți. Avem câțiva cu această calitate, dar ne trebuie mai mulți. P. Ducke și Vogel nu mai sînt tineri, dar nu renunțăm la ei. Sparwasser nu „fișnește” încă, nu manifestă formă constantă, iar Streich trebuie să joace și la echipa sa cum așteptăm noi. Sînt alții, ca Schulenberg și Richter, care trebuie să depună eforturi pentru a intra printre candidații. La echipe nu există la toți atacanții preocuparea pentru un joc mai combativ, mai pătrunzător. Dacă ar fi, am reuși să rezolvăm problema care ne frământă.”

În schimb, Buschner nu are motive să se plîngă despre celelalte posturi din echipă:

„În apărare stăm bine. Dörner și Bransch alcătuiesc un cuplu foarte bun. Cu intrarea primului în compartimentul defensiv, acesta a câștigat ca orientare în joc și meciul cu Cehoslovacia de la Bratislava a dovedit acest lucru. Dörner trebuie să se îngrijească însă, să-și mențină forma bună permanent. Kische, Wätzlich, Kurbjuweit, Weise sau Sammer pot completa, oricare din ei, linia de fund.”

În privința oamenilor de mijloc, lotul dispune de elemente verificate (Kreische, Pommerenke, Irmscher și Seguin), încadrate de doi jucători tineri, cu perspectivă reală — Häfner de la Dynamo Dresden, și Tyll de la F.C. Magdeburg.

Cum se vede, ca și la noi, problema lui Buschner o formează atacanții centrali. De asemenea, reținem faptul că antrenorul este ponderat și realist în aprecierea situației din grupa noastră preliminară. Ceea ce mărește cota de interes în jurul partidei de la 27 mai.

CAMPIONATE NAȚIONALE

FRANȚA

Metz — Nice 1-0, Angers — Bordeaux 3-1, Rennes — Nantes 0-0, Marseille — F. C. Paris 0-0, Valenciennes — Lyon 1-2, Sochaux — Bastia 3-2, St. Etienne — Sedan 2-0, Reims — Nancy 2-3, Ajaccio — Nîmes 1-1, Red Star Paris — Strasbourg 0-0.

1. NICE	22 50-23 31
2. Nantes	22 37-21 30
3. Nîmes	22 29-19 28
4. Marseille	22 39-20 27
5. St. Etienne	22 39-28 26
6. Nancy	21 31-27 24
7. Angers	22 32-32 24
8. Lyon	22 35-37 24
9. Metz	22 27-31 24
10. Bastia	22 35-23 22
11. Sochaux	22 29-32 22
12. Reims	22 26-31 20
13. Strasbourg	22 28-34 20
14-15. Rennes	20 25-27 19
16-17. Bordeaux	22 30-32 19
18. Valenciennes	22 23-34 18
19. Red Star	22 19-30 18
20. Sedan	22 25-46 15
21. Ajaccio	22 21-42 15
22. F. C. Paris	21 21-34 13

R. F. a GERMANIEI

1. F.C. Köln — M.S.V. Duisburg 3-1, Bayern München — Eintracht Braunschweig 3-0, Hamburger S.V. — V.f.S. Stuttgart 2-0, Kickers Offenbach — Heria B.S.C. 0-0, F. C. Kaiserslautern — Eintracht Frankfurt 0-1, V.f.L. Bochum — Wuppertaler S.V. 2-2, Fortuna Düsseldorf — Schalke 04 1-1, Hannover 96 — Borussia Mönchengladbach 1-2, Rot Weiss Oberhausen — Werder Bremen 2-3.

1. BAYERN MÜNCHEN	20 53-18 31
2. Fortuna Düsseldorf	19 44-27 28
3. F.C. Köln	20 43-28 26
4. Wuppertaler S.V.	20 33-19 23
5. M.S.V. Duisburg	20 33-25 23
6. Kickers Offenbach	20 35-34 22
7. V.f.B. Stuttgart	20 40-37 21
8. Borussia Mönchengladbach	19 30-28 21
9. Eintracht Frankfurt	19 31-30 19
10. F.C. Kaiserslautern	19 28-28 19
11. V.f.L. Bochum	18 28-34 19
12. Hannover 96	19 28-39 16
13. Werder Bremen	20 21-27 15
14. Heria B.S.C.	19 26-41 15
15. Eintr. Braunschweig	20 17-33 14
16. Hamburger S.V.	20 28-40 13
17. Schalke 04	19 25-38 13
18. Rot Weiss Oberhausen	20 26-50 11

ITALIA

Bologna — Inter 1-0, Cagliari — Lanerossi 3-0, Lazio — Fiorentina 0-0, A.C. Milan — Ternana 3-1, Napoli — Atalanta 1-0, Sampdoria — Roma 0-0, Torino — Palermo 2-0, Verona — Juventus 0-0.

1. A.C. MILAN	17 37-17 26
2. Juventus	17 23-9 25
3. Lazio	17 20-10 23
4. Inter	17 21-10 22
5. Fiorentina	17 21-16 20
6. Cagliari	17 15-17 17
7. Torino	17 16-12 16
8. Roma	17 18-16 16
9. Bologna	17 17-17 16
10. Verona	17 14-16 15
11. Napoli	17 9-12 15
12. Atalanta	17 8-17 14
13. Sampdoria	17 7-15 12
14. Ternana	17 12-23 12
15. Lanerossi	17 7-20 12
16. Palermo	17 6-21 11

BELGIA

F. C. Diest — St. Trond 3-2, Standard Liège — F. C. Antwerp 2-0, C.S. Bruges — Berchem Sport 1-1, Beerschot — Racing White 1-1, S.K. Lierse — F.C. Bruges 1-2, Union St. Gilloise — F.C. Beringen 2-0, F.C. Malines — F.C. Liège 2-2, Crossing Schaerbeek — S.C. Anderlecht 1-6.

1. F. C. BRUGES	19 36-15 30
2. Standard Liège	19 21-11 22
3. Racing White	19 26-8 23
4. Anderlecht	19 31-20 24
5. F. C. Malines	19 28-21 23
6. Beerschot	19 25-20 22
7. S. K. Lierse	19 26-28 21
8. C. S. Bruges	19 23-22 20
9. Berchem Sport	19 17-16 19
10. F. C. Liège	19 17-20 18
11. F. C. Antwerp	19 17-23 17
12. F.C. Beringen	19 16-26 15
13. St. Gilloise	19 10-23 13
14. St. Trond	19 14-26 12
15. F. C. Diest	19 18-26 10
16. Crossing	19 10-21 9

PRONOSPORT

Iată pronosticurile revistei noastre la concursul nr. 6 din 11 februarie 1973.

1. Atalanta — Milan	3
2. Fiorentina — Verona	1
3. Inter — Sampdoria	1
4. Juventus — Lazio	1,x
5. Lanerossi — Napoli	x
6. Palermo — Cagliari	1,x,3
7. Roma — Bologna	x
8. Ternana — Torino	1,x
9. Arezzo — Varese	x,2
10. Ascoli — Catanzaro	x
11. Brescia — Catania	3
12. Como — Perugia	1
13. Genoa — Cesena	1,x

Eftimie IONESCU

• GORDON BANKS CONTINUA SĂ SE ANTRENEZE. Așa cum am mai anunțat, internaționalul englez Gordon Banks, care a suferit un accident de automobil în urma căruia a fost grav rănit la un ochi, continuă să efectueze antrenamentele cu echipa de rezerve a clubului său, Stoke City. Ultimele consultări medicale au confirmat neîncetata încredințare a stărilor oculului rănit și au anunțat că Banks va putea să-și reia jocul în prima fortnapă în viitorul sezon.

• O INIȚIATIVĂ A CLUBULUI LEVSKI-SPARTAK. Cunoscutul club din Sofia a anunțat că, odată cu deschiderea noului sezon, la toate meciurile primei sale formații copii și tinerii până la vârsta de 15 ani au liberă intrare. În felul acesta se urmărește atragerea în practica fotbalului a unui cit mai mare număr de elemente pentru echipele de pitici și juniori ale clubului.

• PENTRU DI STEFANO, REPREZENTATIVĂ R.F. A GERMANIEI, MARE FAVORITĂ A C.M. 1974. Alfredo di Stefano a declarat în cadrul unui interviu că, pentru el, marea favorită a competiției mondiale de peste doi ani este selecția vest-germană. „Rațiunea pronosticului meu, declară celebrul fost jucător al lui Real, stă în faptul că această echipă posedă toate armele jocului modern. Și mai e ceva, dispune de doi jucători — Beckenbauer și Netzer — ale căror pase lungi sînt decisive în câștigarea unui meci.”

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

• ...IAR PENTRU UN GHICITOR BRAZILIAN... SELECȚIONATA PERULUI. Un ghicitor din Brazilia a anunțat că invingătoarea din 1974 va fi selecția Perului. Va închipuiți că spusele lui au provocat o mare nemulțumire în țara campionilor mondiali și neinspiratul ghicitor nu a scăpat de amenințări și injurii decât atunci cînd a declarat că nici nu știe cum se joară fotbalul!

• MECIUL IRLANDA DE NORD — PORTUGALIA, LA COVENTRY. F.I.F.A. s-a declarat de acord cu cererea federației irlandeze ca partida — contînd pentru preliminariile C.M. — dintre selecția noastră și aceea a Portugaliei să se dispute în orașul englez Coventry. Aceasta din cauza că la Belfast nu pot fi garantate, în aceste luni, din motive cunoscute, condițiile de securitate pentru spectatori și jucători. Jocul va avea loc la 28 martie și va fi condus de arbitru austriac Schiller.

• TURNEUL LUI ALIANZA LIMA ÎN EUROPA, AFRICA ȘI ASIA. Formația peruviana Alianza Lima, antrenată de fostul internațional brazilian Zozimo, va efectua — începînd de la jumătatea lunii februarie — un lung turneu în Europa, Asia și Africa.

NOI CRITERII DE DESEMNARE A ARBITRILOR LA C.M. 1974

În cadrul sesiunii Comisiei de arbitraj F.I.F.A. s-a discutat problema repartizării locurilor, pe continente, care revin arbitrilor din turneul final al C.M. 1974. S-au înregistrat mai multe opinii care cer ca lista „cavalerilor fluturului” să fie alcătuită nu după criteriul țărilor ci pe baza propunerilor nominale ale federațiilor, care vor fi în parte ratificate sau respinse de o comisie specială.

Scopul noului criteriu de desemnare a arbitrilor pentru „Weltmeisterschaft” urmărește asigurarea unor arbitraje cu cei mai valoroși reprezentanți ai corpului internațional. Printre alte criterii care vor guverna la selecționarea arbitrilor va figura și acela ca respectivul arbitru să fi condus — la centru — cel puțin 12 partide între prime reprezentative.